

CERKEV JEZUSA KRISTUSA SVETIH IZ POSLEDNJIH DNI • APRIL 2015

Liahona

**Razumevanje
Odrešenikove svete
žrtve, str. 34**

**Zakaj to, da smo šibki,
ni greh, str. 20**

**Kako pripraviti dober
družinski večer, str. 10, 80**

»Kdo izmed vas, ki ima sto ovc, pa izgubi eno od njih, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in gre za izgubljeno, dokler je ne najde? In ko jo najde, jo vesel zadene na rame.«

(Lk 15:4-5)

SPOROČILA

- 4** **Sporočilo Prvega predsedstva: Predsednik Monson kliče k pogumu**
predsednik Thomas S. Monson
- 7** **Sporočilo obiskujočega poučevanja: Lastnosti Jezusa Kristusa – brez zvižčnosti in hinavščine**

NA NASLOVNICI

Naslovnica: Liz Lemon Swindle: *Pot v Emavs*, kopiranje ni dovoljeno. Notranja sprednja stran naslovnice: foto: Jim Jeffery. Notranja zadnja stran naslovnice: foto: Cody Bell.

SLIKE V ČLANKIH

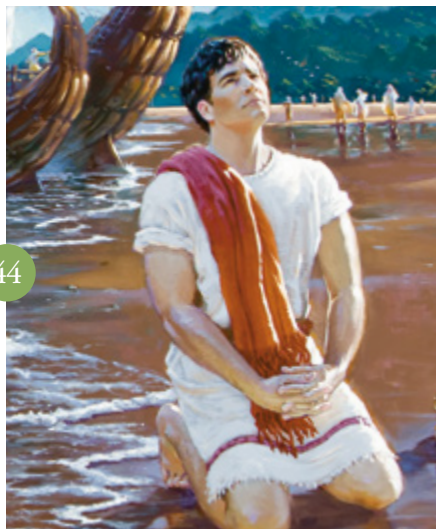
- 14** **Duhovni vpliv žensk**
Starla Awerkamp Butler
Vpliv, ki ga imate kot ženska, sega onkraj vidnega.
- 20** **Biti šibek ni greh**
Wendy Ulrich
Naučite se razlikovati med grehi in šibkostmi ter kako svoje šibkosti spremeniti v moči.
- 26** **Čista pobožnost**
starešina W. Christopher Waddell
Trije koraki do nesebičnega služenja
- 30** **»O, potrebujem te«**
Jonathan H. Westover
Petje hvalnice je v tej korejski družini raziskovalcev spremenilo vse.
- 34** **Odrešenikova nesebična in sveta žrtev**
predsednik Boyd K. Packer
Zaradi Odrešenikove odkupne daritve lahko odplačamo svoje duhovne dolgove greha in krivde.

80 Stota obletnica družinskega večera

Leta 1915 so predsednik Joseph F. Smith in njegova svetovalca člani povabili, naj začnejo z družinskim večerom, ter pojasnili njegov potek, cilje in blagoslove.

ODDELKI

- 8** **Govorimo o Kristusu: Moč vere**
Amber Barlow Dahl
- 10** **Naš dom, naša družina: Družinski večer – to zmorete!**
- 12** **Evangeljska klasika: Vstal je**
predsednik David O. McKay
- 40** **Glas svetih iz poslednjih dni**

44

44 Nadaljujte v veri

starešina Anthony D. Perkins

Od Nefija se naučite, kaj storiti, ko se boste soočali s pomembnimi odločitvami.

Poišči

Liahono, skrito v tej izdaji.

Namig: Kje lahko prižgeš svečo?

54

49 Plakat: Iščimo ga**50 Zaradi Josepha**

Ted Barnes

Obstaja vsaj šest načinov, kako je vaše življenje drugačno zaradi preroka Josepha Smitha.

53 Živi prerok

predsednik Ezra Taft Benson

Adam? Nefi? Mojzes? Morda boste presenečeni, ko boste spoznali, kdo je najpomembnejši prerok.

54 Odrešenikov zgled poslušnosti

Devet načinov, kako slediti poti, ki jo je pokazal Jezus Kristus.

58 Naš prostor**60 Kako biti moder**

starešina Neil L. Andersen

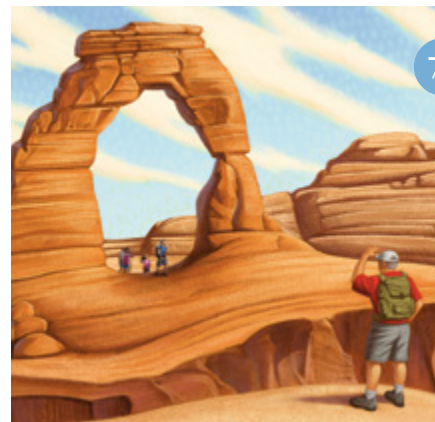
Kaj je razlika med modrostjo sveta in Božjo modrostjo?

61 Do te točke**62 Ena čreda in en pastir**

Razumevanje podrobnosti pastirjevega dela nas lahko zbliža z Odrešenikom.

64 Vprašanja in odgovori

Kako se lahko s škofom dovolj sproščeno pogovarjam o spornih vprašanjih ali skrbeh?

75

66 Kdo je tvoj junak?

Charlotte Mae Sheppard

Ellie je bilo strah razredu povedati, kdo je njen resnični junak.

68 Molitve in katedrale

McKelle George

Ko je Dani obiskala katedralo v Angliji, se je naučila pomembno lekcijo o molitvi.

70 Posebna priča: Zakaj je to, da smo poslušni, tako pomembno?

starešina Russell M. Nelson

71 Bistra zamisel**72 Čas za svete spise: Jezus ozdravi gobavca**

Erin Sanderson

74 Liki iz svetih spisov: Jezus ozdravi bolne**75 Prava pot**

starešina Claudio D. Zivic

To, da sledimo pravi poti, spremeni vse.

76 Za majhne otroke: Vem, Jezus rad me ima

Jane McBride Choate

APRIL 2015, 16. IZDAJA, 1. ŠT.
LIAHONA 12564 177

Mednarodna revija Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz
poslednjih dni

Prvo predsedstvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanajstih apostolov: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Urednik: Craig A. Cardon

Svetovalci: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Glavni direktor: David T. Warner

Direktor za pomoč družinam in članom:

Vincent A. Vaughn

Direktor cerkvenih revij: Allan R. Loyborg

Poslovni vodja: Garff Cannon

Administrativni vodja: R. Val Johnson

Pomočnika glavnega urednika: Ryan Carr

Pomočnica vodje produkcije: Lisa Carolina López

Uredniški odbor: Brittany Beattie, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris,
Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough,
Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vodja umetnostnega oddelka: J. Scott Knudsen

Direktor oddelka za umetnost: Tadd R. Peterson

Oblikovanje: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen
Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Cooley,
Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator za intelektualno lastnino:

Collette Nebeker Aune

Vodja produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Predtisk: Jeff L. Martin

Vodja tiska: Craig K. Sedgwick

Vodja distribucije: Stephen R. Christiansen

Prevodi in pregledi: Mojca Zeleznikar, Maja Kaplan,
Rosana Majc, Nika Klobčič, Elvi Rwankuba

Distribucija:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Nemčija

Podatki o naročniku:

Če bi želeli postati naročnik ali spremeniti svoj naslov, vas
prosimo, da stopite v stik z naročniško službo:

Brezplačna telefonska številka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-naslov: orderseu@ldschurch.org

Spletna stran: store.lds.org

Rokopise in vprašanja pošljite na naslov: *Liahona*,
Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake
City, UT 84150-0024, USA; ali po elektronski pošti:
liahona@ldschurch.org.

Liahona (izraz v Mormonovi knjigi pomeni »kompas«
oziroma »usmerjevalec«) izhaja v albanščini, angleščini,
armenščini, v jeziku bislama, v bolgarščini, cebuanščini,
češčini, danščini, estonščini, fidžijsčini, finščini, francoščini,
grščini, hrvaščini, islandščini, indonezijsčini, italijanščini,
japonščini, kiribatščini, kitajščini (poenostavljena), kmerščini,
korejščini, latvijščini, litvanščini, madžarščini, malgaščini,
maršalščini, mongolščini, nemščini, nizozemščini, norveščini,
poljščini, portugalsčini, romunščini, ruščini, samoanščini,
slovenščini, svahilščini, španščini, švedščini, tagalogščini,
tahitijsčini, tajščini, v tonganščini, ukrajinščini, urdujščini in
vietnamščini. (Pogostnost je odvisna od jezika.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane.
Natisnjeno v Ameriki.

Besedila in vizualno gradivo v *Liahoni* je dovoljeno
razmnoževati za naključno, neprofitno uporabo v cerkvi
ali doma. Vizualnega gradiva se ne sme razmnoževati,
če avtorsko dovoljenje umetnine tega ne dopušča. Vprašanja
v zvezi z avtorskimi pravicami pošljite na naslov Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150, USA ali na e-naslov: cor-intellectualproperty@
ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2015 Vol. 16 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Slovenian (ISSN 1532-348X) is published once a year (April)
by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address *must*
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Zamisli za družinski večer

*Ta izdaja vsebuje članke in dejavnosti, ki jih lahko uporabite na družinskem večeru.
Sledita dve zamisli.*

»O, potrebujem te«, str. 30: Prav kakor
so besede hvalnice »O, potrebujem te«
Paku Miju-Jungu pomagale, da se je odločil
krstiti, lahko hvalnice močno vplivajo na
naše življenje. Pomislite na čas, ko so be-
sede hvalnice blagoslovile vaše življenje, in
premisлите, da bi o tej izkušnji povedali dru-
žini. Vsakega družinskega člana povabite,
naj izbere najljubšo hvalnico in pove, kako
mu oziroma ji je blagoslovila življenje. Nato
vsako hvalnico z družino zapojte. (To lahko
naredite v razmaku dveh tednov.)

»Molitve in katedrale«, str. 68: Ko
boste to zgodbo prebrali, pokažite slike ali
omenite različne cerkve v vašem mestu in o
teh vprašanih govorite z družino: V čem je
naša veroizpoved podobna drugim? Kako
nebeški Oče čuti do vseh svojih otrok? Ka-
ko bi morali ravnati z ljudmi, katerih verska
prepričanja so drugačna? Uporabite lahko
tudi članek »Balancing Truth and Toleran-
ce« starešine Dallina H. Oaksa iz zbora
dvanajstih apostolov (*Liahona*, feb. 2013,
str. 28-35), da vam bo pomagal odgovoriti
na ta vprašanja.

V VAŠEM JEZIKU

Liahona in drugo cerkveno gradivo je na voljo v številnih jezikih na languages.lds.org.

TÉME TE IZDAJE

Številke pomenijo prvo stran članka.

božanska narava, 58

cerkveni voditelji, 53, 64

družina, 10, 50

družinski večer, 10, 80

duhovništvo, 50

glasba, 30, 40

greh, 20, 34

Jezus Kristus, 7, 8, 12, 20,

26, 34, 49, 54, 62, 66, 72,
74, 76

Joseph Smith, 12, 50

kesanje, 34, 64

krivda, 20, 34

ljubezen, 76

misijonarsko delo, 30, 40

molitve, 68

Nova zaveza, 54, 62,

72, 74

obnova, 50

odkupna daritev, 20, 34,

49

odločitve, 44, 60, 75

odpuščanje, 20, 34

pogum, 4

pornografija, 34

poslušnost, 44, 54, 58

post, 30

preroki, 53

Satan, 34, 61

služenje, 26, 42

smrt, 30, 41

spreobrnitev, 30

Sveti Duh, 30, 41, 42, 43,

44, 50, 58

svobodna volja, 4, 20, 44

tempeljsko delo, 30, 43

vera, 8, 20, 44

vstajenje, 12, 49

vzor, 14, 66

zapovedi, 70, 75

zdravljenje, 8, 72, 74

žalost, 30, 41

ženske, 14

predsednik
Thomas S.
Monson

Predsednik Monson kliče k

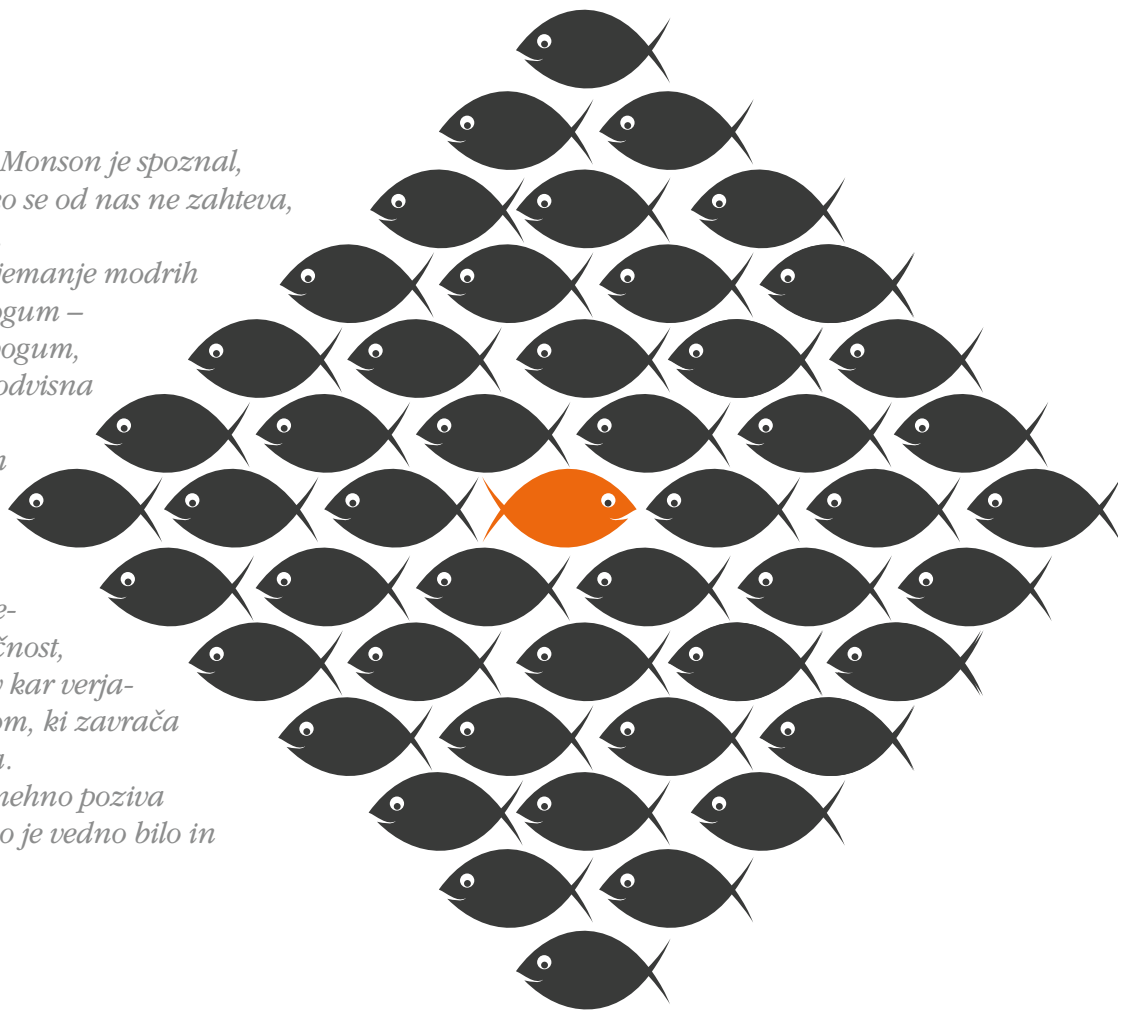
POGUMU

Predsednik Thomas S. Monson je spoznal, da skoraj ne mine ura, ko se od nas ne zahteva, da se za nekaj odločimo.

Svetoval je, da za sprejemanje modrih odločitev potrebujemo pogum – »pogum, da rečemo ne, pogum, da rečemo da. Usoda je odvisna od odločitev.«¹

V naslednjih odlomkih predsednik Monson svete iz poslednjih dni spomni, da potrebujejo pogum, da se bodo zavzemali za resnico in pravičnost, da bodo zagovarjali to, v kar verjamejo, in se soočili s svetom, ki zavrača večne vrednote in načela.

»Vsakega od nas se nenehno poziva k pogumu,« je dejal. »Tako je vedno bilo in vedno bo.«²

Pogum prinaša Božjo pritrditev.

»Soočili se bomo s strahom, izkusili zasmehovanje in naleteli na odpor. Vendar se vsi pogumno upirajmo splošnemu mnenju in zagovarjamo svoja načela. Pogum in ne kompromis privablja nasmeh Božje pritrditve. Pogum postane vredna in pomembna vrlina takrat, ko nanjo ne gledamo le kot na to, da smo pripravljeni umreti kot možje, temveč kot na odločitev, da živimo spodobno. Ko gremo naprej, prizadevajoč si, da bi živeli, kot bi morali, bomo zagotovo prejeli Gospodovo pomoč in našli tolažbo v njegovih besedah.«³

Pogumno se zoperstavimo

»Kaj pomeni vztrajati? Všeč mi je naslednja opredelitev: *pogumno se zoperstaviti*. Morda boste potrebovali pogum, da boste verovali; včasih ga boste potrebovali, ko boste poslušni. Prav gotovo ga boste potrebovali, ko boste vztrajali do tistega dne, ko boste odšli s tega sveta.«⁴

Bodimo pogumni pri zagovarjanju resnice

»[Da bi] imeli pogum, da boste odločno zagovarjali resnico in pravičnost. Ker se današnja družba odmika od vrednot in načel, ki nam jih je dal Gospod, vas bodo skoraj zagotovo poklicali v bran tega, v kar verjamete. Če vaše pričevanje ni močno zakoreninjeno, se boste težko zoperstavili posmehu tistih, ki bodo vašo vero preizkušali. Če boste trdno zasidrani, bo vaše pričevanje o evangeliju, o Odrašeniku in o nebeškem Očetu vplivalo na vse, kar boste v življenju počeli.«⁵

Potrebujemo duhovni in moralni pogum

»Sporočila, ki so prikazana na televiziji, v filmih in v drugih medijih, so pogosto v pravem nasprotju s tem, kar bi radi, da bi naši otroci sprejeli in cenili. Naša odgovornost ni le, da jih učimo, naj bodo zdravi v duhu in nauku, temveč da jim tudi pomagamo, da bodo takšni ostali ne glede na zunanje sile, s katerimi se nemara srečujejo. To bo od nas zahtevalo veliko časa in prizadevanj – in če hočemo pomagati drugim, potrebujemo duhovni in moralni pogum, da se zoperstavimo zlu, ki ga vidimo na vsakem koraku.«⁶

Da bi bili vedno pogumni

»Ko v življenju iz dneva v dan hodimo naokrog, je skoraj neizogibno, da je naša vera na preizkušnji. Včasih se bomo znašli sredi ljudi in vendar bomo stali v manjšini oziroma bomo stali celo sami glede tega, kaj je sprejemljivo in kaj ni. [...]

Da bi bili vedno pogumni in pripravljeni zagovarjati to, kar verjamemo, in če moramo pri tem stati sami, da bi to storili pogumno, okrepljeni z znanjem, da dejansko nismo nikoli sami, kadar stojimo z Očetom v nebesih!«⁷ ■

NAUK SPOROČILA

Tiste, ki jih poučujete, lahko prosite, naj pomislijo na situacijo v prihajajočem tednu – doma, na delu, v šoli ali cerkvi – ki bo od njih zahtevala, da so pogumni. Morda se bodo soočili s strahom, prestali nekaj, kar je polno izzivov, zagovarjali svoja prepričanja ali pa se odločili, da bodo bolj poslušni nekemu evangelijskemu načelu. Prosite jih, naj o svojih mislih spregovorijo ali pa jih zapišejo.

OPOMBE

1. Thomas S. Monson, Tri vrste odločitev, *jesenska generalna konferenca*, okt. 2010, str. 70–73.
2. Thomas S. Monson, The Call for Courage, *Liahona*, maj 2004, str. 55.
3. Thomas S. Monson, Ne boj se in ne plaši, *spomladanska generalna konferenca*, apr. 2014, str. 77–80.
4. Thomas S. Monson, Verujte, bodite poslušne in vztrajajte, *generalni sestanek Društva za pomoč*, apr. 2012, str. 129.
5. Thomas S. Monson, Da bi bile pogumne!, *generalni sestanek Mladenk*, apr. 2009, str. 135–139.
6. Thomas S. Monson, Cilji, ki vas bodo vodili, *jesenska generalna konferenca*, okt. 2007, str. 142–146.
7. Thomas S. Monson, Drznite si stati sami, *jesenska generalna konferenca*, okt. 2011, str. 67–70.

Sarah nekomu drugemu

McKenzie Miller

Včasih se mi je zdelo težko uporabiti svoja prepričanja za odgovor na preprosto vprašanje, kot je: »Zakaj ne piješ kave?« V preteklosti so bili moji izgovori »je pregrenka« ali »ni mi všeč okus«.

Zakaj mi je bilo nerodno? Zakaj me je bilo tako strah zagovarjati to, kar verjamem? Ko se ozrem nazaj, ne razumem natanko, česa sem se bala. Zelo dobro pa se spominjam, kdaj sem se nehala skrivati za svojimi izgovori.

Nekega dne je učiteljica angleščine v srednji šoli oznanila, da si bomo ogledali del televizijske oddaje, za katero sem vedela, da je ne bi smela gledati. Medtem ko so drugi dijaki vriskali od navdušenja, je sošolka Sarah dvignila roko in vprašala, če lahko odide.

Ko je učiteljica vprašala zakaj, je bila Sarah zelo neposredna: »Ker sem mormonka in ne gledam opolzkih oddaj.«

Njen pogum, da je pokončno stala pred razredom, je bil neverjeten. Zahvaljujoč Sarah sem tudi jaz vstala in čiste vesti počakala zunaj, da se je oddaja končala.

Za vedno sem se spremenila. Namesto da bi se te teme izogibala, sem svoja prepričanja začela pojasnjevati. Zaradi tega sem pridobila zaupanje vase in še bolj sodelovala v Cerkvi in šolskih dejavnostih.

Sarah nisem nikoli povedala, koliko mi je njen zgled pomenil, toda njen zgled samozavesti poskušam posnemati. Sedaj se zavedam, da to, da sem članica čudovite, svete Božje Cerkve, nikakor ni nekaj, česar bi se morala sramovati. Upam, da bom lahko s svojim zgledom Sarah nekomu drugemu.

Autorica živi v Utahu v ZDA.

OTROCI

Pogum v svetih spisih

Predsednik Monson nas uči, naj bomo pogumni in zagovarjamo to, kar verjame-mo. V svetih spisih je veliko primerov ljudi, ki so izkazali velik pogum. Preberite verz, ki je naveden poleg vsakega imena. Kako so ti ljudje izkazali pogum in zagovarjali to, za kar so vedeli, da je prav? Prazen prostor uporabite za to, da napišete ali narišete svoje odgovore.

Joseph Smith (gl. Joseph Smith – History 1:11–17)

Daniel (Dan 6:7,10–23)

Samuel Lamanec (He 13:2–4; 16:1–7)

Estera (Est 4:5–14; 5:1–8; 7:1–6)

Gradivo preučite v duhu molitve in prosite, da bi izvedeli, o čem najgovorite. Kako vam bo razumevanje Odrešenikovega življenja in poslanstva poglobilo vero vanj in blagoslovilo tiste, nad katerimi bдите preko obiskujočega poučevanja? Več o tem na reliefsociety.lds.org.

Lastnosti Jezusa Kristusa: brez zvijačnosti ali hinavščine

To je eno od številnih sporočil obiskujočega poučevanja, ki ponazarja Odrešenikove lastnosti.

To, da razumemo, da je Jezus Kristus brez zvijačnosti in hinavščine, nam bo pomagalo, da si bomo zvesto prizadevali slediti njegovemu zgledu. Starešina Joseph B. Wirthlin (1917 - 2008) iz zbora dvanajstih apostolov je rekel: »Preslepiti pomeni zavesti oziroma speljati s poti. [...] Človek brez zvijačnosti je človek, ki je nedolžen, ima iskren namen in čiste vzgibe, katerega življenje odraža preprosto navado pokoravanja dnevnih dejanj načelom integritete. [...] Verjamem, da je to, da so člani Cerkve v današnjih dneh brez zvijačnosti, morda pomembnejše kot v katerem koli drugem času, saj številni ljudje na svetu očitno ne razumejo pomembnosti te vrline.«¹

O hinavščini je predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, rekel: »Nihče od nas ni takšen kristjan, kakor vemo,

da bi morali biti. Vendar si iskreno prizadevamo, da bi odpravili svoje napake in nagnjenost h grehu. Z vsem srcem in dušo hrepenimo po tem, da bi s pomočjo odkupne daritve Jezusa Kristusa postali boljši.«²

Vemo, da »se nam bo sodilo po naših delih, srčnih željah in po tem, kakšni ljudje smo postali«³. Toda ko si prizadevamo, da bi se pokesali, postajamo čistejši – in »Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali« (Mt 5:8).

Dodatni odlomki iz svetih spisov

Ps 32:2; Jak 3:17; 1 Pt 2:1–2, 22

OPOMBE

1. Joseph B. Wirthlin, Without Guile, *Ensign*, maj 1988, str. 80–81.
2. Dieter F. Uchtdorf, Pridite, pridružite se nam, *Jesenska generalna konferenca*, okt. 2013, str. 21.
3. Gl. *Handbook 2: Administering the Church*, (2010), 1.2.1.

vera, družina, pomoč

Iz svetih spisov

Majhni otroci so brez zvijačnosti. Jezus Kristus je rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. [...] In objel je [otroke], položil nanje roke in jih blagoslavljal.« (Mr 10:14, 16)

Kristus je po svojem križanju služil tudi otrokom v Ameriki. Ljudem je zapovedal, naj k njemu pripeljejo majhne otroke in »jih [posedejo] okrog njega na tla in Jezus je stopil mednje; [...]

[...] In [...] je zajokal in množica je temu pričevala in drugega za drugim je vzel njihove majhne otroke in jih blagoslovil in molil zanje k Očetu. [...]

In ko so pogledali, da bi videli, so se ozrli proti nebesom in [...] videli so angele, ki so se spuščali iz nebes, kakor bi bilo sredi ognja; in spustili so se in obdali te male [...] in angeli so jih poučevali.« (3 Ne 17:12, 21, 24)

Premislite naslednje

Kaj se lahko od majhnih otrok naučimo o tem, da smo brez zvijačnosti? (Gl. Guide to the Scriptures, Guile.)

MOČ VERE

Amber Barlow Dahl

Če bi nas nebeški Oče osvobodil izzivov zgolj zato, ker smo ga prosili, bi nam odrekel prav tiste izkušnje, potrebne za odrešitev.

Ko sem neko leto na fakulteti pisala izpit, me je začel boleti vrat. Bolečina ni izginila, ko je napetost zaradi izpita minila. Posvetovala sem se z zdravniki in terapevti ter poskusila različna zdravljenja, vendar je bolečina ostala. Ko sem se s to bolečino spopadla naslednje leto, sem se spopadala tudi s tem, da bi poglobila svojo. Veliko sem molila, preučevala svete spise in prosila za duhovniške blagoslove. Čutila sem, da bom ozdravljena, če bom le imela dovolj vere.

Jezus Kristus je ozdravljaval bolne, slepe, hrome in gobave – »če [so] imeli vero« (Mt 9:29). Vedela sem, da ima moč, da me ozdravi, kakor je v svojem življenju na zemlji ozdravil številne druge. Zaključila sem, da mi je ozdravitev onemogočalo le pomanjkanje vere, zato sem se še bolj potrudila. Ko sem nadaljevala s fizioterapijo, sem molila, se postila, preučevala in verjela. Toda bolečina je ostala.

Sveti spisi nas učijo, da z vero lahko delamo čudeže (gl. Mt 17:20), pa vendar si tega manjšega trpljenja nisem mogla olajšati. Kje je bila ta moč v moji veri? Nazadnje sem tiho sprejela svoj položaj, našla načine, da sem se spopadla z rahlo bolečino, in postala

zadovoljna, da bom v prihodnosti docela razumela vero in zdravljenje.

Leta kasneje sem govorila s prijateljico, ki se je spopadala s strašno slabostjo, zaradi katere je morala med nosečnostjo večkrat v bolnišnico. Erin je hotela imeti še enega otroka, vendar se je bala, da bo morala prestatiti isto neudobje nelagodje, s katerim se je soočala v prvi nosečnosti. Povedala mi je, da se je postila in molila in da je zares verjela, da nebeški Oče od nje tega ne bi ponovno zahteval.

Med pogovorom sem se spomnila

verza iz svetih spisov: »Odnehajte in spoznajte, da sem jaz Bog.« (Ps 46:10) Pomislila sem na lastno izkušnjo glede tega, naj v stiski odneham, in Erin nagovarjala, naj ima vero, vendar naj ta vera ne bo odvisna od tega ali bo med naslednjo nosečnostjo prestajala slabost.

Ko sem nadaljevala s preučevanjem načel vere, sem prebrala Almovo razpravo o veri, v kateri uči, da »četej verujete, upate na to, česar ne morete videti, kar je resnično« (Al 32:21).

DVIGNIMO SE NAD PREIZKUŠNJE

»Ali ni v tem modrost, da nam nebeški Oče daje preizkušnje, da se bomo lahko dvignili nadnje, odgovornosti, da bomo lahko uspeli, delo, da si bomo okrepili mišice, bridkosti, da preizkusi našo dušo? Mar nismo izpostavljeni skušnjavam zato, da preizkusi našo moč, boleznim, da bi se učili potrpežljivosti, smrti, da bi postali nesmrtni in poveljani?«

Če bi vsi bolni, za katere smo molili, ozdraveli, če bi bili vsi pravični obvarovani, hudobni pa pokončani, bi bil celoten Očetov program razveljavljen in bi bilo konec s temeljnimi evangelijskimi načeli in svobodno voljo. Nobenemu človeku ne bi bilo treba živeti po veri.«

Predsednik Spencer W. Kimball (1895 - 1985), *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball (2006), str. 15.*

Ko sem o tem verzu razmišljala, sem spoznala, da vera ni to, kar sem mislila, da je. Alma uči, da je vera upanje v prava načela. Imeti vero ne pomeni, da nam bo nebeški Oče vedno dal to, za kar prosimo, kadar prosimo. To, da verujem, da mi bo Kristus ozdravil vrat ali da bo Erin uresničil nosečnost brez slabosti, ni vera v prava načela. Vendar lahko verujemo, da ima Kristus moč ozdraviti, da skrbi za nas, da nas bo okreplil in da bomo, če bomo vse dobro prestali, postali vredni večnega življenja.

Gospod je obljubil: »Kar koli boste prosili Očeta v mojem imenu, kar je

prav, verujoč, da boste prejeli, glejte, vam bo dano.« (En 1:15) Verjamem, da se moč v tej obljubi nahaja v nasvetu, naj verjamemo »v Kristusovem imenu«. Zapis v Bible Dictionary o molitvi nas uči: »V Kristusovem imenu molimo, ko so naše misli Kristusove misli in naše želje Kristusove želje – ko njegove besede ostanejo v nas (Jn 15:7). Nato prosimo za to, kar nam Bog lahko da. Številne molitve ostajajo neuslišane, ker sploh niso v Kristusovem imenu; nikakor ne predstavljajo njegovih misli, ampak izvirajo iz sebičnosti človeškega srca.«

Ko prosimo za nekaj, kar je v skladu z Božjo voljo, nam bo dal glede

na naše želje. Nebeški Oče nas pozna, nas ima radi in želi vse potrebno, da se bomo vrnili v njegovo navzočnost. Včasih to vključuje preizkušnje, težave in izzive (gl. 1 Pt 1:7). Če bi nas nebeški Oče osvobodil izzivov zgolj zato, ker smo ga prosili, bi nam odrekel prav tiste izkušnje, potrebne za odrešitev. Naučiti se moramo zaupati v Božji načrt in svojo voljo podvreči njegovi. Ko bomo svoje želje uskladili z njegovimi željami in priznali, da smo popolnoma odvisni od njega, bomo pripravljeni prejeti »namen svoje vere, namreč odrešitev duš« (1 Pt 1:9). ■

Autorica živi v Oregonu v ZDA.

DRUŽINSKI VEČER - TO ZMORETE!

Ne glede na to, kakšna je vaša družina, vas družinski večer lahko blagoslovi in okrepi.

Oče pride domov utrujen po dolgem dnevu v službi in ugotovi, da je tudi njegova družina čemerna. Je ponedeljek zvečer in zdi se, da bo nemogoče imeti družinski večer. Oče in mama se po molitvi za pomoč odločita, da bosta zadevo poenostavila. Skličeta družino, zapojejo hvalnico in skupaj zmolijo. Vsakemu članu izročita majhno svečko, da jo bo prižgal, ko bo povedal nekaj, kar ga je nedavno navdihnilo. V zatemnjeni sobi svetloba svečk predstavlja navdih in pritegne pozornost otrok. Med pričevanji je v domu čutiti prijeten mir in ljubezen. Družina je na koncu večera hvaležna, ker so imeli družinski večer.

Ali ste vedeli, da je družinski večer cerkveni program že sto let? Aprila 1915 je Prvo predsedstvo članom naročilo, naj en dan v tednu določijo za družinsko molitev, glasbo, evangelijsko učenje, zgodbe in dejavnosti. (Gl. str. 80 za odlomek iz pisma Prvega predsedstva.) Preroki nas še naprej opominjajo na pomembnost družinskega večera. »Ne moremo si privoščiti, da bi zanemarili ta, iz

nebes navdihnjeni program,« je rekel predsednik Thomas S. Monson. »Vsakemu družinskemu članu lahko prinese duhovno rast in mu pomaga, da se bo zoperstavil skušnjavam, ki so povsod.«¹

Sledi nekaj stvari, ki bi jih morali imeti v mislih, ko bo družinski večer postal del vašega tedna.

To se nanaša name. »Družinski večer je za vsakogar,« je rekel starešina L. Tom Perry iz zbora dvanajstih apostolov.² Vsi – poročeni ali samski, z otroki ali brez – lahko čas namenimo krepitvi družine in učenju evangelija.

Lahko najdem čas. Cerkev nam je dala zgled tako, da na ponedeljkov večer ne prireja cerkvenih dejavnosti. Gospodu in družini lahko pokažete, da ste si pripravljene vzeti čas za to, kar je najpomembnejše.

Lahko najdem nekaj, kar bo primerno za mojo družino. Če je vaša družina geografsko ločena, poskusite »družinski spletni večer« v pogovoru z družinskimi člani na spletu ali po telefonu. Ali mora nekdo delati pozno? Imejte »družinski večer na parkirnem mestu« med odmorom v bližini

delovnega mesta. Ločeni oče je imel vsak ponedeljek »družinski pisemski večer« tako, da je pisal svojim otrokom, ki so živeli daleč stran.³ Naj ovire postanejo spodbuda za večjo ustvarjalnost.

Lahko začnem ta teden. Družinski večer je lahko organiziran po potrebah in okoliščinah vašega doma. Sledi nekaj splošnih predlogov:

- Začnite in zaključite z molitvijo.
- Uporabite glasbo, vključno s hvalnicami in pesmimi za Osnovno.
- Učite se iz svetih spisov in od sodobnih prerokov.
- Vsak teden vključite različne fizične dejavnosti, dobrodelne projekte in dejavnosti, ki se osredotočajo na evangelij.
- Zabavajte se! Igrajte igro ali pa pripravite prigrizek.
- Bodite dosledni. Če tega ne morete narediti v ponedeljek, določite ustrežnejši dan.

Želim blagoslove. Preroki so obljubili, da bomo, če bomo sodelovali pri družinskem večeru, prejeli velike

blagoslove: ljubezen in poslušnost doma se bosta poglobili. V srcu mladih se bo poglobila vera. Družine »bodo prejele moč, da se bodo spopadale z zli vplivi in skušnjavami«, ki jih obdajajo.⁴

Čeprav morda vaši družinski večeri vsakič ne bodo popolni, se bo vaša družina okrepila in bo zaradi vašega truda blagoslovljena. »Vsak družinski večer je poteza s čopičem na platno naših duš,« je učil starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov. Posamezen dogodek morda ni videti

zelo izrazit ali vreden spomina. Toda prav kakor [...] se poteze s čopičem dopolnjujejo in ustvarjajo čudovito umetnino, tako naša doslednost v izvajanju majhnih stvari lahko vodi do pomembnih duhovnih rezultatov.⁵ ■

OPOMBE

1. Thomas S. Monson, Constant Truths for Changing Times, *Liahona*, maj 2005, str. 19.
2. L. Tom Perry, Therefore I Was Taught, *Ensign*, maj 1994, str. 38.
3. Family Home Evening: Any Size, Any Situation, *Ensign*, dec. 2001, str. 42.
4. Prvo predsedstvo, zbral James R. Clark, *Sporočila Prvega predsedstva Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni*, šest zvezkov, (1965 - 1975), 4:339.
5. David A. Bednar, Marljivejši in skrbnejši doma, *jesenska generalna konferenca*, okt. 2009, str. 15–18.

POSTANE NAJ PRIORITYETA

Staršem in otrokom svetujemo, naj dajo največjo prednost družinski molitvi, družinskim večerom, preučevanju evangelija, naukom in koristnim družinskim dejavnostim. Čeprav obstajajo tudi druge dobre stvari in dejavnosti, ne smemo dopustiti, da bi prevzele mesto božansko določenih zadolžitev, ki jih lahko zadostno izpolnijo le starši in družine. «

Pismo Prvega predsedstva, 11. feb. 1999.

VSTAL JE

Neomajna vera v Kristusa je najpomembnejše, kar svet danes potrebuje.

predsednik David O. McKay (1873 - 1970)
deveti predsednik Cerkve

David O. McKay se je rodil 8. septembra 1873. Za apostola je bil posvečen pri dvaintridesetih letih, in sicer 9. aprila 1906, 9. aprila 1951 pa so ga podprli kot devetega predsednika Cerkve. Sledi odlomek govora, ki ga je imel aprila 1966 na generalni konferenci. Celoten govor se nahaja v Conference Report, apr. 1966, str. 55–59.

Če je čudež nadnaravni dogodek, katerega zgodovinske sile segajo preko človeške omejene modrosti, potem je vstajenje Jezusa Kristusa najosupljivejši čudež vseh časov. V njem se razodevata Božja vseprisotnost in nesmrtnost človeka.

Vstajenje je čudež, toda le v smislu, da sega preko človeškega dojemanja in razumevanja. Vsem, ki to sprejemajo kot dejstvo, je le dokaz nespremenljivega življenjskega zakona. [...]

ŽIVI KRISTUS

Pričevanje sodobnih apostolov in prerokov o Jezusu Kristusu preberite v *Liahoni*, apr. 2000, str. 2–3.

Če boste vzeli za dejstvo, da je Kristus ponovno prejel telo in se prikazal kot poveličano in vstalo bitje, boste odgovorili na večno vprašanje: »Ko človek umre, ali bo oživel?« (Job 14:14)

Priče vstajenja

To, da je bilo dobesedno Kristusovo vstajenje iz groba dejanskost za učence, ki so ga osebno poznali, je gotovost. V njihovih mislih ni bilo popolnoma nobenega dvoma. Bili so priče dejstvu; vedeli so, ker so njihove oči videle, njihova ušesa slišala, njihove roke občutile telesno navzočnost vstalega Odkupitelja.

Peter, glavni apostol, je ob priložnosti, ko se je enajsterica zbrala, da bi izbrali nekoga, ki bi nadomestil Juda Iškarijota, rekel: »Tu so možje [...] eden od njih mora biti z nami priča njegovega vstajenja!« (Apd 1:21-22)

Ob drugi priložnosti je Peter pred sovražniki, prav tistimi možmi, ki so Jezusa pribili na križ in ga usmrtili, izjavil: »Možje Izraelci, poslušajte

te besede! [...] Tega Jezusa

je Bog obudil in mi vsi smo temu priče.«

(Apd 2:22, 32)

Dodatne priče

Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni stoji s Petrom, Pavlom in Jakobom in z vsemi drugimi zgodnjimi apostoli, ki vstajenja niso sprejeli le kot dobesedno resnično, temveč kot zaključek Kristusovega božanskega poslanstva na zemlji.

Tisoč osemsto let po tem, ko je Jezus umrl na križu, je prerok Joseph Smith izjavil, da se mu je prikazal vstali Gospod, rekoč: »Zagledal sem dve osebi, katerih svetloba in slava preseगतa vsak opis, ki sta nad menoj stali v zraku. Eden od njiju mi je spregovoril, me poklical po imenu in rekel, pokazujoč na drugega: *‘To je moj ljubljeni Sin. Poslušaj ga!’*« (Gl. Joseph Smith - History 1:17) [...]

Če bi obstajalo zgolj pričevanje Josepha Smitha, bi bilo, kot je Kristus rekel o svojem pričevanju, ko je govoril o sebi, zaman; toda Jezus je imel Božje pričevanje in pričevanje apostolov. Joseph Smith pa je imel druge priče, ki so podprle njegovo pričevanje, resnico, ki jim jo je razodel angel Moroni. [...]

[...] Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni tudi razglašča veličastno vizijo preroka Josepha Smitha, in sicer

Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni vsemu svetu razglašala, da je Kristus Božji Sin, Odkupitelj sveta! Noben pravi privrženec ni zadovoljen s tem, da bi ga sprejel le kot velikega reformatorja, idealnega učitelja ali celo kot edinega popolnega človeka. Mož iz Galileje je – ne v prenesenem pomenu, ampak *dejansko* – Sin živega Boga. [...]

Resnično ponovno rojeni

Nihče se ne more iskreno odločiti, da bo v vsakdanjem življenju udeležan nauke Jezusa iz Nazareta, ne da bi čutil spremembo v vsem svojem bitju. Izraz »ponovno se roditi« ima globlji pomen, kot mu ga ljudje pripisujejo. [...] Srečen je človek, ki je resnično občutil povzdigujočo, preobražajočo moč, ki se tako zbliža z Odrešenikom, čuti takšno sorodnost z živim Kristusom. Hvaležen sem, ker vem, da je Kristus moj Odkupitelj. [...]

Sporočilo o vstajenju [...] je najtolažilnejše in najsijajnejše sporočilo, ki je bilo kdaj dano človeku, kajti ob smrti ljubljene naše žalostno srce tešita upanje in nebeška gotovost, izražena v besedah: »*Ni ga tukaj, temveč je bil obujen.*« [Gl. Mt 28:6; Mr 16:6]

Z vso dušo vem, da je Jezus Kristus smrt premagal, in ker Odkupitelj živi, bomo živeli tudi mi. ■

Podnaslovi spremenjeni; velike začetnice in ločila posodobljena.

da po številnih pričevanjih, s katerimi so pričevali o njem, spet pričujejo, da živi (gl. NaZ 76:22).

Glede na takšna neoporečna pričevanja, s katerimi so pričevali starodavni preroki – pričevanja, dana nekaj let po samem dogodku – glede na najčudovitejše razodetje v dobi živega Kristusa, se zdi zares težko razumeti, kako ga lahko ljudje še vedno zavračajo in dvomijo v človekovo nesmrtnost.

Kaj potrebujemo danes

Neomajna vera v Kristusa je najpomembnejše, kar svet danes potrebuje. Je več kot le občutek. Je moč, ki spodbuja k dejanjem, in bi morala biti v življenju človeka ena najosnovnejših od vseh motivacijskih sil. [...]

Če bi le ljudje »opravljali njegovo voljo«, namesto da brezupno gledajo v temno in mračno grobnico, bi se ozrli k nebesom in vedeli, da je Kristus vstal! [...]

DUHOVNI VPLIV

»Ženske v Cerkvi pozivamo, naj skupaj zagovarjajo pravičnost. [...] To je svetlo upanje v svetu.« — predsednik Gordon B. Hinckley (1910 - 2008)

ŽENSK

Ali poznamo razsežnosti svoje duhovne moči?

Starla Averkamp Butler

Veliko čudovitih, ponižnih žensk v Cerkvi predano služi, ne da bi se zavedale velikega vpliva, ki ga imajo njihova življenja – kot vzor posvetnega služenja, vendar tudi kot zapuščine duhovne moči. Ena takšnih žensk je moja babica Cherie Petersen. Vse življenje je zvesto služila v preprostih poklicih. Če bi jo vprašali, bi trdila, da nima veliko talentov, ki bi jih lahko ponudila svetu. Toda ko sem začela spoznavati njeno življenje, sem se zavedla, kako zelo je njena duhovna moč vplivala na moje življenje.

Cherijina starša sta prenehala hoditi v cerkev in se ločila, ko je bila še zelo majhna, zato je odraščala ob materi Florence, ki je vedno delala. Florence so kot otroka še bolj zanemarjali, ker je odraščala v internatu, medtem ko je njena mati Georgia žive-la posvetno. Cherie je navzlic izzivom med odraščanjem ostala dejavna v evangeliju in z družino prababice Elizabeth ali prijateljki hodila v cerkev. V njihovih družinah je videla, kaj bi rada imela sama. Ni vedela natanko, kakšna naj bi družina bila, toda vedela je, kakšna ne bi smela biti, in bila je odločena, da bo njena prihodnja družina drugačna.

Cherijin mož – moj ded Dell – mi je nekoč dejal: »Če hočeš pričevanje, si ga moraš želeti. Cherie si je pričevanje vedno želela.« Čeprav sta imela v prvih letih zakona ogromno težav, sta bila odločena, da bodo kot družina ostali trdni. V prvem letu zakona sta bila manj dejavna zaradi Dellovega delovnika, toda Cherie je poklic, naj služi v Osnovni, spodbudil, da je začela prihajati, Dell pa se ji je v cerkvi kmalu pridružil kot svetovalec v diakonskem zboru. Odtlej sta bila oba v Cerkvi dejavna in močna. Zaradi Cherijine pripravljenosti na služenje in odločenosti, da bo vzgojila

KATHLEEN PETERSON: BOŽJE HČERE, KOPRANJE NI DOVOLJENO.

močno družino, je moja mati postala tako močna ženska, kot je, vzor moje matere pa mi je pomagal začrtati življenje, zlasti ker sedaj ustvarjam svojo družino.

Kot ženske lahko duhovno močno vplivamo na življenja tistih okrog nas. Joseph Smith je resnično učil, da naša vloga ni le, da »pomagamo revnim, temveč da rešujemo duše«¹. Jezus Kristus je ženske svoje Cerkev poklical za svoje učenke in naj bodo duhovno močne. Naša duhovna moč in vpliv sta bistvena v nadaljevanju odreševanja in prizadevati si moramo za priložnosti, da bomo tiste okrog nas duhovno krepile. Tako bo vpliv naše vere in pravičnosti trajal veliko dlje, kot bomo lahko videle.

Štirje rodovi: Elizabeth (levo) drži svojo pravnukinjo Florence. Annie (na sredi) je v Utah prišla s starši in Elizabethino materjo. Georgia (desno) je Elizabethina hči, toda Georgia in njena hči Florence sta Cerkev zapustili. Prav zvesta Elizabeth je bila tista, ki je pomagala svoji pravnukinji Cherie in Cherijinemu potomstvu, da so se vrnili k evangeliju.

Poklicane za učenke

Starešina James E. Talmage (1862 - 1933) iz zbora dvanajstih apostolov je napisal: »Največji zagovornik žensk in ženskega dostojanstva na svetu je Jezus Kristus.«² Pomislite, na primer, kaj je učil dve od svojih učenk v Novi zavezi, sestri Marijo in Marto. Knjiga *Daughters in My Kingdom* (Hčere mojega kraljestva) pojasni: »V desetem poglavju Evangelija po Luku je poročilo o Marti, ki Jezusu odpre svoj dom. Gospodu je služila tako, da je poskrbela za njegove posvetne potrebe, Marija pa je sedela pri Učeniških nogah in predano poslušala njegove nauke.

»V dobi, v kateri se je od žensk na splošno pričakovalo, da skrbijo le za posvetno služenje, je Odrešenik Marto in Marijo učil, da pri njegovem delu lahko duhovno sodelujejo tudi ženske. Poklical ju je, naj postaneta njegovi učenki in prejmeta odrešitev, 'tisti dobri del', ki jima ne bo nikoli odvzet.«³

Tako kot Marta včasih napravimo napako, da mislimo, da je prvenstvena naloga žensk, da služijo posvetno, kot na primer da poskrbijo za obroke, šivajo in čistijo za drugimi. To je dragoceno in spoštovano služenje; vendar Gospod bolj

kot to, da potrebuje sestre, ki znajo šivati in kuhati, potrebuje ženske, ki so duhovno močne, katerih vera, pravičnost in

dobrotljivost sijejo v njihovih življenjih. Ve, da ima vsaka od nas toliko ponuditi. Jezus Kristus kliče nas *use*, naj razvijemo duhovno moč in sposobnost, da bomo razodetje prejele in v skladu z njim delovale, zato da bomo pomagale pri širjenju njegovega dela. Linda K. Burton, generalna predsednica Društva za pomoč, je sestram dejala: »V tem razdobju časa ste bile na zemljo poslani zaradi tega, kdo ste in za kar ste bile pripravljene! Ne glede na to, kaj bi nas Satan rad pregovoril, da bi mislile o tem, kdo smo, je naša prava istovetnost ta, da smo učenke Jezusa Kristusa!«⁴

Gospod pozna nas in naše

situacije in za vsako od nas ima na tej zemlji delo. Nobena sestra ne ve premalo ali nima premalo talentov, da ne bi mogla biti duhovna sila dobrega in drugih voditi h Kristusu. S tem božanskim potencialom smo odgovorne, da postanemo duhovne voditeljice v svojem domu in skupnosti. Starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov je izjavil: »Vsaka sestra v tej Cerkvi, ki je z Gospodom sklenila zaveze, ima božansko naročilo, naj pomaga reševati duše, vodi sestre sveta, krepi sionske domove in gradi Božje kraljestvo.«⁵

Ni treba, da smo na visokih položajih ali da delamo nenavadne stvari, da bi pomagale tistim okrog nas do odločitev, ki jih bodo pripeljale bližje k Jezusu Kristusu – kar je naša najpomembnejša dolžnost. Tako velike in majhne stvari, ki jih naredimo v življenjih enega ali dveh ljudi, čeprav zgolj v lastni družini, imajo lahko velik vpliv.

Ženske pri odrešenjskem delu

Priljubljena hvalnica navaja: »Naloga angelov dana je ženskam; in to je dar, ki smo ga prejele kot sestre.«⁶ Veliko

imamo ponuditi v življenjih tistih, ki jih ljubimo. Starešina Richard G. Scott iz zbora dvanajstih apostolov je govoril o zgodbah, kako je duhovna moč dveh žensk vplivala na njegovo življenje:

»Ko sem bil še otrok, moj oče še ni bil član Cerkve, moja mati pa je postala manj dejavna. [...] Nekaj mesecev po mojem osmem rojstnem dnevu je na obisk čez Ameriko prišla babica Whittle. Babico je skrbelo, ker se ne jaz ne moj starejši brat nisva krstila. Ne vem, kaj je o tem rekla mojima staršema, vem le, da naju je nekega jutra z bratom odpeljala v park in nama spregovorila o tem, kaj čuti glede pomembnosti krsta in rednega prihajanja na cerkvene sestanke. Ne spomnim se podrobnosti tega, kar je rekla, toda njene

»Odrešenik je Marto in Marijo učil, da ženske lahko duhovno sodelujejo pri njegovem delu. Povabil jih je, naj postanejo njegove učenke in prejmejo odrešitev.«

besede so v mojem srcu nekaj predramile in z bratom sva se kmalu krstila. [...]

Babica je uporabila zadosti poguma in spoštovanja, da je najinemu očetu pomagala spoznati, kako pomembno je, da nas pelje v cerkev na sestanke. Na vsak primeren način nam je pomagala občutiti potrebo po evangeliju v našem življenju.«⁷

Drugi vir duhovne moči je bila žena starešine Scotta Jeanene. Ko sta hodila, sta se začela pogovarjati o prihodnosti. Jeanene, ki je odraščala v močnem misijonarskem domu, je izrazila željo, da bi se v templju poročila z bivšim misijonarjem. Starešino Scotta, ki prej ni kaj dosti premišljeval o služenju misijona, se je to močno dotaknilo. »Šel sem domov in

KATHLEEN PETERSON: DEJE, KOPIRANJE NI DOVOLJENO

nisem mogel premišljevati o ničemer drugem. Vso noč sem bil buden. [...] Po veliko molitvah sem se odločil sestati s škofom in izpolniti misijonarsko prijavnico.«⁸ Čeprav je Jeanene starešino Scotta usmerjala in ga navdihnila tako, kot je potreboval, je dejal: »Jeanene me nikoli ni prosila, naj *zaradi nje* služim misijon. Dovolj me je imela rada, da mi je povedala o svojem prepričanju in mi dala priložnost, da sem se sam odločil za svojo življenjsko smer. Oba sva služila misijon in se kasneje pečatila v templju. Jeanenin pogum in zavezanost veri sta v najinem skupnem življenju spremenila vse. Prepričan sem, da ne bi našla sreče, ki sva je deležna skupaj, brez močne vere v načelo, da najprej služiva Gospodu. Ona je čudovit, pravičen vzor!«⁹

Priljubljena hvalnica navaja: »Naloga angelov dana je ženskam; in to je dar, ki smo ga prejele kot sestre.« Veliko imamo ponuditi v življenjih tistih, ki jih ljubimo.

Duhovni vpliv teh angelskih žensk v njegovem življenju je bil tisti, ki je pomagal le enemu fantu – starešini Scottu – da je sprejel ene najpomembnejših odločitev v življenju: krstil se je, služil misijon in se poročil v templju.

Drugim lahko s svojim vzorom, dejanji, besedami in lastno pravičnostjo pomagamo sprejeti dobre odločitve. Sestra Carole M. Stephens, prva svetovalka v generalnem predsedstvu Društva za pomoč, trdi: »Smo hčere v zavezi v Gospodovem kraljestvu in imamo priložnost, da smo orodje v njegovih rokah. [...] Pri odreševanju sodelujemo vsak dan na neopazne in preproste načine – bdimo nad drugimi, jih krepimo in učimo.«¹⁰ Če se zanašamo na Duha in se še najprej iskreno in ponižno trudimo, da bi tistim okrog sebe pomagale priti bliže h Kristusu,

bomo vodene pri tem, kar lahko naredimo, in dana nam bo moč, da bomo to naredile, in občutile bomo radost tega, da bomo h Gospodu pripeljale njegove otroke.

Postanimo duhovni vpliv

Ker poznamo svojo odgovornost, se lahko vprašamo, kakor so se starodavni učenci: »Kaj naj naredimo?« (Apd 2:37), da bomo duhovni vpliv? Sestra Burton je na nedavni generalni konferenci sestre prosila, naj si predstavljajo »nekaj možnih duhovnih znakov za 'potrebno pomoč', ki se nanašajo na odreševanje:

- Potrebna pomoč: staršem pri vzgoji otrok v luči in resnici.
- Potrebna pomoč: hčeram [...], sestram [...], tetam [...], sestričnam, starim staršem in pravim prijateljicam, da služijo kot mentorice in ponudijo pomoč na poti zaveze.
- Potrebna pomoč: tistim, ki prisluhnejo šepetu Svetega Duha in se odzovejo na to, kaj čutijo.
- Potrebna pomoč: tistim, ki vsak dan evangelij živijo na neopazne in preproste načine.
- Potrebna pomoč: pri družinski zgodovini in temeljskim delavcem, da za večno povežejo družine.
- Potrebna pomoč: misijonarjem in članom pri oznanjanju 'dobrih vesti' – evangelija Jezusa Kristusa.
- Potrebna pomoč: reševalcem, da bodo našli tiste, ki so izgubili pot.
- Potrebna pomoč: spolnjevalcem zapovedi, da bodo trdni v resnici in pravičnosti.
- Potrebna pomoč: pravim učencem Gospoda Jezusa Kristusa.«¹¹

To niso nove stvari, toda ko iščemo priložnosti, da bi sodelovale pri odreševanju, bomo izboljšale svoje sposobnosti, da bi pomagale tistim okrog nas. Starešina Ballard je dejal: »Na svetu ni nič bolj osebnega, skrbnega ali življenjskega spreminjajočega od vpliva pravične ženske.«¹² Ko razvijemo svojo duhovno moč preko osebne molitve in preučevanja svetih spisov, trdne poslušnosti in zvestega spolnjevanja zavez, bomo postale takšen vpliv.

Česar ne moremo videti

Predsednik Brigham Young (1801 - 1877) je dejal: »Ali lahko poveste, koliko dobrega so matere in hčere v Izraelu zmožne narediti? Ne, to ni mogoče. Dobro pa, ki ga bodo naredile, jim bo sledilo v vso večnost.«¹³

Pravične odločitve moje babice so vplivale na družinske rodove, kar je preseglo to, kar je lahko videla kot dekle. Vendar se duhovni vpliv žensk v moji družini širi še dlje v preteklost. Cherie je večino svoje duhovne moči pridobila z opazovanjem prababice (moje tretje prababice) Elizabeth. Elizabethin vzor vere in pričevanja je segal do preteklih dveh nedejavnih rodov, ki je njeni prapranuki-nji Cherie pomagal obrniti trend razbitih družin in se vrniti v Cerkev.

Ko postanemo duhovna moč za tiste okrog nas, se bo naš vpliv širil preko tega, kar lahko vidimo. Predsednik Gordon B. Hinckley (1910 - 2008) je dejal: »Ženske v Cerкви pozivamo, naj skupaj zagovarjajo pravičnost. Začeti morajo doma. Lahko jo učijo v svojem razredu. Lahko jo zagovarjajo v svoji skupnosti. [...]

To je svetlo upanje v svetu, ki je na poti do samouničenja.«¹⁴

Ko izpolnjujemo to zapoved, se bo Gospodovo delo hitro nadaljevalo v svetu okrog nas in še pomembneje v naših družinah in življenjih tistih, ki jih imamo rade. ■

Autorica živi v Utahu v ZDA.

OPOMBE

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), str. 453.
2. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3. iz. (1916), str. 475.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), str. 3–4.
4. Linda K. Burton, Wanted: Hands and Hearts to Hasten the Work, *Liahona*, maj 2014, str. 122–123.
5. M. Russell Ballard, Women of Righteousness, *Ensign*, apr. 2002, str. 70.
6. Kot sestre v Sionu, neuradni prevod.
7. Richard G. Scott, I Have Given You an Example, *Liahona*, maj 2014, str. 32.
8. Richard G. Scott, I Have Given You an Example, str. 33.
9. Richard G. Scott, I Have Given You an Example, str. 33.
10. Carole M. Stephens, We Have Great Reason to Rejoice, *Liahona*, nov. 2013, str. 117.
11. Linda K. Burton, Wanted: Hands and Hearts to Hasten the Work, str. 124.
12. M. Russell Ballard, Mothers and Daughters, *Liahona*, maj 2010, str. 18.
13. *Discourses of Brigham Young*, izbral John A. Widtsoe (1954), str. 216.
14. Gordon B. Hinckley, Bodimo močni in neomajni, *Svetovno usposabljanje voditeljev*, 10. jan. 2004, str. 20.

BITI ŠIBAK **ni** GREH

Wendy Ulrich

»**A**li sem res vreden vstopiti v Božjo hišo? Kako naj bom, če nisem popoln?«

»Ali Bog res lahko moje šibkosti napravi za moči? Več dni sem molil in se postil, da bi bila ta moja težava odstranjena, toda zdi se, da se ni nič spremenilo.«

»Na misijonu sem bolj dosledno živel po evangeliju kakor zdaj v življenju, toda nikdar se svojih pomanjkljivosti nisem zavedal bolj. Zakaj sem se včasih, čeprav sem bil tako dober, počutil tako slabo?«

Ko premišljujemo o takšnih vprašanjih, je bistveno, da razumemo, da nas *greh* neizogibno vodi stran od Boga, da nas *šibkost*, ironično, lahko vodi k njemu.

Razlikovanje med grehom in šibkostjo

Greh in šibkost vsesplošno pojmuje mo kot različno velika črna madeža na tkanini naše duše, kot različno resnost prestopka. Toda sveti spisi pravijo, da se greh in šibkost po naravi razlikujeta, da so zanju potrebna drugačna zdravila in da imata potencial, da pride do različnih rezultatov.

Večina nas greh bolj pozna, kot bi hoteli priznati, toda naj ponovimo: greh je odločitev za neposlušnost Božjih zapovedi ali za upor proti Kristusovi luči v nas. Greh je odločitev, da Satanu zaupamo bolj kot Bogu, zaradi česar se zoperstavimo Očetu. Jezus Kristus je bil v nasprotju

*Omejitve in nezadostnosti
niso grehi in nas ne zadržujejo
pred tem, da bi bili čisti
in vredni Duha.*

Medtem ko greh neizogibno vodi stran od Boga, nas šibkost ironično lahko vodi k njemu.

z nami popolnoma brez greha in je lahko plačal naše grehe. Ko se iskreno pokesamo – vključno s tem, da se spremenimo v mislih, srcu in obnašanju, da se primerno opravičimo in priznamo, popravimo škodo, kjer je mogoče, in da tega greha v prihodnosti več ne ponavljamo – imamo dostop do odkupne daritve Jezusa Kristusa in spet postanemo čisti.

To, da postanemo čisti, je bistveno zato, ker v Božji navzočnosti ne more bivati nič nečistega. Toda če bi bil naš edini cilj ta, da bi bili nedolžni, kakor smo bili, preden smo odšli iz Božje navzočnosti, bi bilo za vse boljše, da bi do konca življenja udobno ležali doma. Toda na zemljo smo prišli zato, da bi se iz izkušenj učili prepoznavati dobro od zla, rasli v modrosti in spretnostih, živeli po vrednotah, ki nam veliko pomenijo, in pridobivali

OBLJUBA ODKUPNE DARITVE

»Povrniti to, česar ne morete povrniti, izce-

liti rane, ki je ne morete izceliti, popraviti to, kar ste pokvarili in ne morete popraviti, prav to je namen Kristusove odkupne daritve. [...]

Ponavljam, z izjemo silno redkih, ki se izrodijo do pogube, ni navade, ne zasvojenosti, ne upora, ne prestopka, ne odpadništva, ne zločina, ki bi bil izvzet obljube o popolnem odpuščanju. To je obljuba Kristusove odkupne daritve.«

Predsednik Boyd K. Packer, predsednik dvanajstih apostolov, *The Brilliant Morning of Forgiveness*, Ensign, nov. 1995, str. 19–20.

božje lastnosti – napredek, ki ga v varnem zavetju otroške stajice ni.

V teh bistvenih življenjskih smislih človeška šibkost igra pomembno vlogo. Ko je Moronija skrbelo, da se bodo zaradi njegove šibkosti v pisanju Nejudje posmehovali svetim rečem, ga je Gospod pomiril z naslednjimi besedami:

»In če bodo ljudje prišli k meni, jim bom pokazal njihovo šibkost. Ljudem dajem šibkost, da bi bili ponižni; in moja milostljivost zadostuje za vse ljudi, da postanejo ponižni pred menoj; kajti če bodo pred menoj ponižni in bodo vame verovali, potem bom njihove šibkosti spremenil v njihovo moč.« (Etr 12:27; gl. tudi

1 Kor 15:42–44; 2 Kor 12:7–10; 2 Ne 3:21; in JakK 4:7)

Pomen tega znanega odlomka iz svetih spisov je globok in nam kliče, naj greh (ki ga spodbuja Satan) razlikujemo od šibkosti (ki je tukaj opisana kot stanje, ki nam ga je »dal« Bog).

Šibkost lahko opredelimo kot omejitev naše modrosti, moči in svetosti, ki jo prinaša človeškost. Kot smrtniki se rodimo nemočni in odvisni, z različnimi telesnimi pomanjkljivostmi in dovzetnostmi. Vzgajajo in obdajajo nas drugi šibki smrtniki, njihovi nauki, vzori ter ravnanje z nami pa so napačni in včasih škodljivi. V šibkem stanju smrtnika trpimo telesne in čustvene bolezni, lakoto in utrujenost. Doživljamo človeška čustva, kot so jeza, žalost in strah. Manjka nam modrosti, spretnosti, vitalnosti in moči. In podvrženi smo raznovrstnim skušnjavam.

RAZLIKOVANJE MED GREHOM IN ŠIBKOSTJO

	Greh	Šibkost
Opredelitev	premišljena neposlušnost Bogu	človeška omejenost, neodločnost
Vir	Spodbuja ga Satan.	del narave smrtnikov
Primeri	Zavestno kršenje Božjih zapovedi, ker bolj verjamemo Satanu kot Bogu.	dovzetnost za skušnjave, čustva, utrujenost, telesne in umske bolezni, nevednost, nagnjenost, traume, smrt
Ali jih je Jezus imel?	ne	da
Naš odgovor bi moral biti...	kesanje	Ponižnost, vera v Kristusa in prizadevanja, da bi šibkost premagali.
Božji odgovor vam?	odpuščanje	milost – mogočna moč
Iz česar sledi?	Da smo očiščeni greha.	Prejmemo svetost, moč.

Čeprav je bil Jezus Kristus brez greha, se nam je v celoti pridružil v stanju človeške šibkosti (gl. 2 Kor 13:4). Rodil se je kot nemočen otrok v človeškem telesu, vzgajala pa sta ga nepopolna skrbnika. Moral se je naučiti hoditi, govoriti, delati in se razumeti z drugimi. Postal je lačen in utrujen, čutil je človeška čustva in je lahko zbolel, trpel, krvavel in umrl. Bil je »preizkušan v vsem, vendar brez greha«, podvrget se je temu življenju, zato da bi »mogel sočustovati z našimi slabostmi« in nas podpirati pri *naših* šibkostih oziroma slabostih (Heb 4:15; gl. tudi Al 7:11–12).

Tega, da smo šibki, se ne moremo preprosto pokesati – niti nas šibkost sama ne napravi nečiste. Duhovno ne moremo rasti, če se grehu ne *odrečemo*, prav tako pa duhovno ne rastemo, če svojega človeškega stanja šibkosti ne *sprejmemo*, če se nanj ne odzovemo s ponižnostjo in vero ter se v svoji šibkosti ne naučimo zaupati v Boga. Ko se je Moroni vznemirjal, ker je bil šibek v pisanju, mu Bog ni rekel, naj se pokesa. Gospod ga je namesto tega poučil, naj bo ponižen in naj veruje v Kristusa. Če smo krotki in zvesti, Bog kot zdravilo za šibkost ponudi milostljivost – ne odpuščanja. Svetopisemski slovar milostljivost opredeli kot Božjo moč, ki nam omogoči, da naredimo, česar sami ne bi mogli (gl. Bible Dictionary, »Grace«) – ustrezno božansko zdravilo, s katerim »slabosti lahko spremenijo v moči«.

Udejanjanje ponižnosti in vere

Že od prvih začetkov Cerkve se nas uči osnovnih prvin kesanja, toda kako točno razvijamo ponižnost in vero? Premislite naslednje:

- **Premišlujte in molite.** Ker smo šibki, morda ne bomo prepoznali, ali imamo opravka z *grehom* (da bi prosili za takojšno in vztrajno spremembo misli, srca in obnašanja) ali s šibkostjo (da bi prosili za ponižna, podprta prizadevanja, učenje in napredovanje). Kako na to gledamo, je lahko odvisno od naše vzgoje in zrelosti. V enem obnašanju so lahko prvine tako greha kot šibkosti. Če rečemo, da je greh v resnici šibkost, to lahko vodi v opravičevanje namesto v kesanje. Če rečemo, da je šibkost greh, to lahko vodi v sram, krivdo, obup in to, da bi obupali nad Božjimi obljubami. Če o tem globoko premišlujemo in molimo, nam pomaga uvideti te razlike.
- **Postavite prednostne naloge.** Ker smo šibki, ne moremo narediti vseh potrebnih sprememb naenkrat. Ko se ponižno in zvesto lotimo svoje človeške šibkosti nekaj vidikov naenkrat, lahko postopoma nevednost zmanjšamo, pridobimo dobre vzorce navad, povečamo svoje telesno in čustveno zdravje in vitalnost ter

okrepimo svoje zaupanje v Gospoda. Bog nam lahko pomaga, da vemo, kje začeti.

- **Načrtujte.** Ker smo šibki, bomo za to, da se bomo okrepili, potrebovali več kot pravično željo in veliko samoobvladovanja. Prav tako moramo načrtovati, se učiti iz napak, razvijati učinkovitejše strategije, pregledati svoje načrte in ponovno poskusiti. Potrebujemo pomoč svetih spisov, ustreznih knjig in drugih ljudi. Začnemo z majhnim, se veselimo napredka in tveganja (čeprav smo zaradi tega ranljivi in šibki). Potrebujemo podporo, da z njihovo pomočjo sprejmemo dobre odločitve, tudi ko smo utrujeni ali smo izgubili pogum, ter načrte, da se lahko vrnemo na pot, kadar nam spodrsne.
- **Bodite potrpežljivi.** Ker smo šibki, bo za spremembo verjetno potreben čas. Šibkosti se ne odpovemo tako, kakor se odpovemo grehu. Ponižni učenci rade volje naredijo, kar je potrebno, se učijo odpornosti, vedno znova poskusijo in ne obupajo. Ponižnost nam pomaga, da smo potrpežljivi s seboj in z drugimi, ki so prav tako šibki. Potrpežljivost je pokazatelj naše vere v Gospoda, hvaležnosti, da nam zaupa, in zaupanja v njegove obljube.

Čeprav se iskreno pokesamo grehov, prejmemo odpuščanje in spet postanemo čisti, ostanemo šibki. Še vedno smo podvrženi boleznim, čustvom, nevednosti, dovezetnosti, utrujenosti in skušnjavam. *Vendar omejitve in nezadostnosti niso grehi in nas ne zadržujejo pred tem, da bi bili čisti in vredni Duha.*

Od šibkosti k moči

Medtem ko je Satan željan, da bi našo šibkost uporabil zato, da bi nas zapeljal v greh, Bog človeško šibkost lahko uporabi, zato da nas uči, krepi in blagoslovi. Vendar Bog

RAZLOČEVANJEM MED KONSTRUKTIVNO KRIVDO (BOGABOJEČE OBŽALOVANJE) IN PONIŽNOSTJO ZARADI NEKORISTNEGA HLINJENJA SRAMU

Konstruktivna krivda – bogaboječe obžalovanje greha	Vera in ponižnost – Kristusova krotkost in šibkost	Pogubno sramovanje – nekoristno hlinjenje
<p style="text-align: center;">Nagibamo se k temu, da:</p> <ul style="list-style-type: none"> • občutimo obžalovanje zaradi kršenja moralnega kodeksa. • se kesamo, se spremenimo v mislih, srcu, obnašanju. • smo odprti, priznamo svoje zmote, jih popravimo. • rastemo in se učimo. • sebe vidimo kot prirojeno dobre, vredne. • želimo svoje vedenje uskladiti s svojo pozitivno samopodobo. • bi v celoti zaupali v odrešilno moč Kristusove odkupne daritve. 	<p style="text-align: center;">Nagibamo se k temu, da:</p> <ul style="list-style-type: none"> • čutimo mirno gotovost in samosprejemanje, z napakami in vsem. • je potrebno za rast in prispevek tvegati. • prevzamemo odgovornost za napake, imamo željo po napredku. • iz napak se učimo in spet poskusimo. • razvijemo občutek humorja in imamo radi življenje ter druge. • zaradi svojih šibkosti nismo nič boljši od drugih. • smo potrpežljivi s šibkostmi in pomanjkljivostmi drugih. • še bolj zaupamo v Božjo ljubezen in pomoč. 	<p style="text-align: center;">Nagibamo se k temu, da:</p> <ul style="list-style-type: none"> • se počutimo nevredne, obupane. • svoje šibkosti poskušamo skriti pred drugimi. • se bojimo, da bi nas razkrili. • za težave krivimo druge. • se izogibamo tveganju, ker poraze vidimo kot ponižanje. • tekmuje in se primerjamo z drugimi. • se branimo in smo trmasti ali negotovi. • smo sarkastični ali pretirano resni. • se preveč ukvarjamo s svojimi porazi ali večvrednostjo. • se bojimo, da bi nas Bog zavrnil ali da bi bil nad nami zgrožen.

v nasprotju s tem, kar bi morda pričakovali ali upali, vedno ne napravi, da bi naše »slabosti postale [naše] moči«, s tem da naše šibkosti odstrani. Ko je apostol Pavel kar naprej molil, da bi mu Bog odstranil »[iz mesa] trn«, ki ga je Satan uporabljal zato, da ga je udaril, mu je Bog rekel: »Dovolj ti je moja milost. Moč se dopolnjuje v slabosti.« (2 Kor 12:7, 9)

Veliko je načinov, kako Gospod »slabosti napravi za moči«. Čeprav bi šibkost lahko odstranil z dramatično ozdravitvijo, na katero upamo, je po mojih izkušnjah to nekoliko redko. Na primer, ne vidim dokaza, da je Bog odstranil Moronijevo šibkost v pisanju glede na znameniti verz v 12. poglavju Etrove knjige. Bog lahko šibke stvari spremeni tudi v moči, tako da nam pomaga, da šibkosti premagamo, pridobimo primeren smisel za humor in perspektivo o njih in se postopoma krepimo. Moči in šibkosti so pogosto povezane (kakor moč stanovitnosti in šibkost trmoglavosti) in lahko se naučimo ceniti moč in krotiti šibkost, ki jo spremlja.

Je še en, močnejši način, na katerega Bog naše šibkosti

spremeni v moči. Gospod Moroniju v Etrovi knjigi 12:37 pravi: »In ker si videl svojo šibkost, boš postal močan, in sicer da boš sedel na mestu, ki sem ga pripravil v domovanih mojega Očeta.«

Tukaj Bog ne predlaga, da bi spremenil Moronijevo šibkost, temveč da bi spremenil Moronija. Ko se je Moroni spopadel z izzivom človeške šibkosti, se je tako kot mi učil dobrotljivosti, sočutja, krotkosti, potrpežljivosti, poguma, čakanja, modrosti, vitalnosti, odpuščanja, odpornosti, hvaležnosti, ustvarjalnosti in množice drugih vrlin, zaradi katerih smo bolj podobni Očetu v nebesih. Prav to so lastnosti, ki smo jih prišli na zemljo izpolniti, Kristusove lastnosti, ki nas pripravljajo na domovanja zgoraj.

Božja ljubezen, modrost in odkupitvena moč niso nikjer očitnejše kakor v njegovi sposobnosti, da naša prizadevanja s človeškimi šibkostmi spremeni v cenjene božje kreposti in moči, zaradi katerih postajamo bolj kakor on. ■

Autorica živi v Utahu v ZDA.

starešina
W. Christopher
Waddell

član prvega zbora
sedemdeseterih

ČISTA pobožnost

Nesebično služenje – da pozabimo nase, se odzovemo na potrebe drugih in da svoje življenje posvetimo služenju drugim – je bila vedno značilnost učencev Jezusa Kristusa.

V enajstem poglavju Evangelija po Mateju nas Odrešenik uči pomembne lekcije s tem, kar je naredil, *ne* kar je rekel, in sicer v odgovor na vprašanje, ki ga je zastavil učenec Janez Krstnik:

»Janez pa je v ječi slišal o Mesijevih delih in mu je po svojih učencih, ki jih je poslal k njemu, rekel: 'Ali si ti tisti, ki mora priti, ali naj čakamo drugega?' Jezus jim je odgovoril in dejal: 'Pojdite in sporočite Janezu, kar slišite in vidite: slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobavi so očiščeni, gluhi slišijo, mrtvi so obujeni, ubogim se oznanja evangelij.'«
(Mt 11:2–5)

Namesto da bi Odrešenik podal kratko doktrinarno pojasnilo in opisal, da je sam resnično »tisti, ki mora priti«, je odgovoril s tem, kar je naredil – s svojim vzorom služenja.

Starešina Richard G. Scott iz zbora dvanajstih apostolov nas je na aprilski generalni konferenci 2014 opomnil: »Nebeškemu Očetu najbolje služimo, če pravično vplivamo na druge in jim služimo. Največji vzor, kar jih je bilo kdaj na zemlji, je naš Odrešenik Jezus Kristus.«¹

Nesebično služenje – da pozabimo nase, se odzovemo

na potrebe drugih in da svoje življenje posvetimo služenju drugim – je bila vedno značilnost učencev Jezusa Kristusa. Kralj Benjamin je pred več kot sto leti pred Odrešenikovim rojstvom učil: »Ko služite soljudem, le Bogu služite.«
(Moz 2:17)

Jakob nas opominja, da je bistveni vidik »čiste pobožnosti« v našem služenju drugim, in sicer »skrbeti za sirote in vdove v njihovi stiski« (Jak 1:27). »Čista pobožnost« je več kot izjava o veri; je udejanjanje vere.

Imejte radi svoje sopotnike

Sredi julija 1984, le nekaj tednov potem, ko sva se z ženo Carol poročila v kalifornijskem templju Los Angeles, sva bila na poti v Utah, kjer naj bi začel kariero, Carol pa naj bi končala izobraževanje na kolidžu. Vozila sva se z dvema avtomobiloma. Z obema voziloma sva prevažala vse, kar sva imela.

Carol je približno na pol poti do cilja zapeljala vzporedno z mojim avtomobilom in mi začela nekaj kazati. To je bilo v dneh pred mobilniki in pametnimi telefoni, tekstovnimi sporočili in Twitterjem. Ko sem skozi okno videl izraz

na njenem obrazu, sem razbral, da se ne počuti dobro. Sporočila mi je, da lahko z vožnjo nadaljuje, vendar me je za mojo mlado nevesto skrbelo.

Ko sva se približala mestecu Beaver v Utahu, je zopet zapeljala vzporedno z menoj in videl sem, da se mora ustaviti. Slabo se je počutila in ni mogla naprej. Imela sva dva avtomobila, polna oblačil in poročnih daril, denarja pa na žalost malo. Hotelske sobe najin proračun ni zmogel. Nisem prav dobro vedel, kaj narediti.

Nobeden od naju še nikdar ni bil v Beaverju in ker nisem zares vedel, kaj iščem, sva nekaj minut vozila naokrog, dokler nisem zagledal parka. Zapeljala sva na parkirišče in našla drevo z nekaj sence, kjer sem razgrnil odejo, da se je Carol lahko odpočila.

Čez nekaj minut je na skoraj prazno parkirišče pripeljal še en avtomobil in parkiral ob najinih avtomobilih. Iz avta je stopila ženska, stara približno kakor najini materi, in vprašala, če je kaj narobe in če lahko pomaga. Omenila je, da naju je opazila, ko se je peljala mimo, in da je začutila, da mora ustaviti. Ko sva pojasnila svoj položaj, nama je takoj rekla, naj ji slediva domov, kjer bova lahko počivala tako dolgo, kot bova potrebovala.

Kmalu sva se znašla na udobni postelji v hladnem polkletnem prostoru njenega doma. Ravno ko sva se namestila, je ta čudovita sestra omenila, da jo čaka vrsta opravil in da bova nekaj ur ostala sama. Rekla nama je, da lahko, če sva lačna, vzameva vse, kar bova našla v kuhinji, in naju prosila, če bova odšla, preden se bo vrnila domov, da zapreva sprednja vrata.

Carol se je potem, ko sva dobila nekaj tako potrebne pomoči, počutila bolje in potovanje sva nadaljevala, ne da bi se ustavila v kuhinji. Ko sva odšla, se prijazna ženska še ni vrnila domov. Na najino žalost si nisva zapisala naslova in se najini dobri Samarijanki, ki se je ustavila ob poti in svoj dom odprla tujcema v stiski, nikoli nisva prav zahvalila.

Ko sem premišljeval o tej izkušnji, sem pomislil na besede predsednika Thomasa S. Monsona, ki bolj kot drugi smrtniki pooseblja Odrešenikovo naročilo, naj »gremo in storimo enako« (gl. Lk 10:37): »Boga ne moremo imeti

zares radi, če nimamo radi sopotnikov na tem zemeljskem potovanju.«²

Kadar srečamo »sopotnike« – na poti ali doma, na igrišču ali v šoli, na delovnem mestu ali v cerkvi – če iščemo, vidimo in delujemo, bomo postali bolj kakor Odrešenik in bomo spotoma blagoslavljali ter služili.

Iščimo

Starešina Neal A. Maxwell (1926 - 2004) iz zbora dvanajstih apostolov je učil:

»Mi v nasprotju z našim dragim Odrešenikom zagotovo ne moremo odkupiti grehov človeštva! Še več, zagotovo ne moremo nositi bolezni, betežnosti in gorja vseh ljudi (gl. Al 7:11–12).

»Vendar si, kakor nas je Jezus prosil, v svoji majhnosti lahko prizadevamo postati 'prav kakršen je [on]' (3 Ne 27:27).«³

Ko si prizadevamo, da bi postali kakor je on, in imamo iskreno željo, da bi blagoslovili »svoje sopotnike«, bomo prejeli priložnosti, da bomo pozabili nase in dvigovali druge. Te priložnosti so pogosto lahko neprikladne in preizkušajo našo resnično željo, da bi postali kakor Učenik, katerega največje služenje, njegova neskončna odkupna daritev, je bilo daleč od prikladnega. Vendar pravi, da je slavo namenil Očetu, in se priprav za človeške otroke lotil ter jih izpeljal (gl. NaZ 19:19).

Če si bomo iskreno prizadevali, da bi bili bolj kot Odrešenik, bomo lahko videli, česar sicer ne bi videli. Najina dobra Samarijanka je živela dovolj blizu Duhu, da se je odzvala njegovemu šepetu in pristopila k tujcu v stiski.

Glejmo

Videti z duhovnimi očmi pomeni videti stvari, kakor v resnici so, in prepoznati potrebe, ki jih sicer ne bi opazili. V priliki o ovcah in kozlih niti tisti, ki so bili »blagoslovljeni«, niti tisti, ki so bili »prekleti«, niso prepoznali Odrešenika v tistih, ki so bili lačni, žejni, goli in v ječi. Glede svojega plačila so se odzvali z vprašanjem: »Kdaj smo te videli?« (gl. Mt 25:34–44)

Samo tisti, ki so videli z duhovnimi očmi, so prepoznali

potrebe in delovali ter blagoslovili tiste, ki so trpeli. Najina dobra Samarijanka je potrebo prepoznala, ker je videla z duhovnimi očmi.

Delujmo

Morda vidimo potrebe okrog nas, vendar se ne čutimo zadostne, da bi se odzvali, ker predpostavljamo, da to, kar lahko ponudimo, ni zadosti. Ko si prizadevamo, da bi postali, prav kakršen je on, in ko potrebe naših sopotnikov vidimo z duhovnimi očmi, moramo zaupati, da Gospod lahko deluje preko nas, nato pa moramo delovati.

Ko sta Peter in Janez vstopila v tempelj, sta srečala moža, ki je bil »od rojstva hrom«, ki ju je prosil miloščine (gl. Apd 3:1–3). Petrov odziv je vzor in klic vsem nam:

»Srebra in zlata nimava, dam ti pa, kar imam: v imenu Jezusa Kristusa Nazarečana, hōdi!»

In prijel ga je za desno roko in ga dvignil.« (Apd 3:6–7)

Delujemo lahko tako, da damo od svojega časa in talentov, prijazno besedo ali močan hrbet. Ko iščemo in gledamo, bomo postavljeni v okoliščine in situacije, kjer bomo lahko delovali in blagoslavljali. Najina dobra Samarijanka je delovala. Odpeljala naju je k sebi domov in nama dala, kar

je imela. V bistvu je rekla: »Dam ti pa, kar imam.« To je bilo točno to, kar sva potrebovala.

Ta ista načela je učil predsednik Monson:

»Vsak od nas bo na poti skozi življenje potoval po svoji poti v Jeriho. Kakšna bo vaša izkušnja? Kakšna bo moja? Ali bom spregledal tistega, ki je padel med razbojnike in potrebuje mojo pomoč? Ali ga boste vi?

Ali bom tisti, ki bo videl ranjenega in slišal njegovo prošnjo, vendar bo šel na drugo stran ceste? Ali boste vi?

Ali pa bom tisti, ki bo videl, slišal, ki se bo ustavil in ki bo pomagal? Ali boste vi?

Jezus nam je dal besede: 'Pojdi in ti delaj prav tako!' Če smo temu naročilu poslušni, se nam za večno odpre pogled na radost, ki je redko takšna in nikoli večja.«⁴

Ko vse bolj postajamo kot Odrešenik, ko iščemo, gledamo in delujemo, spoznavamo resnico besed kralja Benjamina: »Ko služite soljudem, le Bogu služite.« (Moz 2:17) ■

OPOMBE

1. Richard G. Scott, I Have Given You an Example, *Liahona*, maj 2014, str. 35.
2. Thomas S. Monson, Love – the Essence of the Gospel, *Liahona*, maj 2014, str. 91.
3. Neal A. Maxwell, Apply the Atoning Blood of Christ, *Ensign*, nov. 1997, str. 22.
4. Thomas S. Monson, Your Jericho Road, *Ensign*, maj 1977, str. 71.

ISKRENO IŠČITE

GLEJTE Z DUHOVNIMI OČMI

DELUJTE IN BLAGOSLAVLJAJTE

함께 합소서
Need That Every Hour

신소프신
우쿠슬하

없기되소

»O, potrebujem te«

Ko z družabnikom nisva več vedela, kaj še poučevati, je predlagal, naj zapojeva to hvalnico.

Jonathan H. Westover

Nekega prijetnega nedeljskega popoldneva sva se z družabnikom na misijonu v Balsanu v Koreji po cerkvi poslavljala od članov in sva bila na tem, da začneva z oznanjevanjem, ko nama je oddelčni misijonarski voditelj predstavil dvanajstletnega fanta Konga Sung-Gyuna. Tisti dan je prišel v cerkev, da bi izvedel več o evangeliju.

Seveda sva bila navdušena nad možnostjo, da ga bova poučevala, vendar sem bil tudi živčen, ker bom poučeval nekoga, ki je tako mlad. Odločila sva se, da bova poskrbela, da bova imela dovoljenje njegovih staršev, zato sem poklical h Kongu Sung-Gyunu domov in na kratko govoril z njegovo materjo Pak Mi-Jung. Presenetilo me je, ko je rekla, da je vesela, da se sin zanima za to, da bi hodil v cerkev, in da bi bila vesela, če bi ga midva hodila poučevati.

Nepričakovani raziskovalci

Naslednji dopoldan sva prišla k fantu domov, pripravljena, da bi ga poučevala. Presenečena sva ugotovila, da Pak Mi-Jung želi tudi, da poučujeva njeno hčer Kong Su-Jin. In ker sva bila tujca v njenem domu, je Pak Mi-Jung hotela sedeti pri lekcijah. Seveda sva bila vesela, ker sva jih poučevala toliko, ki so hoteli poslušati.

Potem ko so nama postregli z nekaj prigrizki, smo se skupaj usedli in se začeli pogovarjati. Pak Mi-Jung naju je, namesto da bi midva takoj spet začela z lekcijo, hotela bolje spoznati in nama povedati, kakšen je položaj njene družine. Povedala nama je za nedavne preizkušnje in stiske, ki so jih prestali, vključno z nedavno sinovo bitko z rakom. Uspešno je preстал obsevanje in rak je trenutno miroval, vendar so jih zdravniki opozorili, da se lahko spet kadar koli pojavi. Družina je zato plačala veliko ceno. Bili so delavska družina in oče je moral izredno trdo delati, zgolj zato da so imeli streho nad glavo in hrano na mizi.

Zaradi njihovih življenjskih preizkušenj sem bil osupel in žalosten. Niso imeli lahkega življenja, toda povezanost v družini je bila daleč očitnejša, kar sem jih videl v drugih družinah v Koreji, kar veliko pove o družinsko naravnani družbi, kot je korejska. Tisti večer sva od njih odšla, potem ko sva bolje spoznala to posebno družino in sva jim imela priložnost prinesiti evangelijska sporočila.

Tisti teden sva se z družabnikom večkrat vrnila in bila vsakič deležna toplote in radodarnosti, ki sva ju bila deležna ob prvem obisku. Ko je prišla na vrsto tema o krstu, sta bila oba otroka zelo navdušena nad tem, da bi se pridružila Cerkvi. Toda njuna mati ni bila tako navdušena kot onadva.

Čeprav so ji bili najini nauki všeč in je upala, da so pravi, ni čutila, da bi lahko sklenila in spolnjevala tovrstne zaveze, kakršne so potrebne za pridružitve Cerkev. Prav tako ni čutila, da bi bilo primerno, da bi se krstila brez moža, s katerim sva se še morala srečati. Vendar se je bila več kot pripravljena še naprej sestajati z nama in hotela se je tudi pridružiti otrokoma, ko sta šla v cerkev.

Proti koncu drugega tedna, sva, ko sva še naprej poučevala pri njej doma, srečala njenega moža Konga Kuk-Wona – ponižnega, ljubeznivega, radodarnega moškega. Pridružil se nam je pri nekaj zadnjih razgovorih in nemudoma verjel vse, kar sva poučevala, vključno z nauki, ki so za druge pogosto težki, kot sta desetina in Beseda modrosti. Navzlic njihovi skoraj obubožani finančni situaciji sta začela plačevati desetino. Edina očetova ovira je bila, ker je moral delati ob nedeljah. Vsako nedeljo je delal na seuleskem mednarodnem letališču, zato skupaj z družino ni mogel v cerkev. Z ženo sta kljub njegovemu delovniku uredila, da sta bila naslednjo nedeljo lahko na krstu svojih otrok.

Po krstu otrok smo se še naprej pogosto sestajali pri družini doma. Imeli smo družinske večere, si izmenjavali odlomke iz svetih spisov in povzdigujoče izkušnje in predstavila sva jih oddelčnim članom. Toda navzlic nadaljnjim izkušnjam z evangelijem starša nista bila nič bliže temu, da bi se krstila.

Medtem so mojega družabnika premestili in moj novi družabnik je bil starešina, ki je prišel naravnost iz središča za usposabljanje misijonarjev. Bil je poln vere, energije in navdušenja in zares sem mu težko sledil. Potem ko sva se nekajkrat sestala s Kongom Kuk-Wonom in Pak Mi-Jung, je družabnik prišel k meni in me vprašal, ali sva se s prejšnjim družabnikom z njima postila. Nisva se. Pravzaprav mi to sploh ni prišlo na misel. Tako sva se

Duh v sobi je bil močan in zaključili smo z zadnjim verzom. Pak mi-Jung se mi je zazrla naravnost v oči in rekla: »Moram se krstiti.«

z družino sestala in predlagala post. Osupel sem odkril, da sta se občasno sama postila tako za sinovo zdravje kakor za spremembo delovnika, da bi Kong Kuk-Won lahko prišel v cerkev. Potem ko sva se jima z družabnikom pridružila pri postu, so bile naše molitve uslišane in delovnik Kong Kuk-Wona se je spremenil. Pak Mi-Jung pa je bila še vedno nepopustljiva glede tega, da se ne bo krstila.

Navdihnjena zamisel

Moj družabnik je imel nato še eno krasno zamisel. Na plan je potegnil svojo žepno hvalnico in vprašal, če bi

lahko skupaj zapeli. Čeprav smo skupaj peli ob prejšnjih priložnostih, nikoli nisem prosil Pak Mi-Jung, naj poje, in sem preprosto predpostavljaj, da ne mara peti ali da ji je neprijetno, ker hvalnic ne pozna. Družabnik jo je vprašal, če ima svojo najljubšo hvalnico, in na mojo osuplost se je odkašljala in odgovorila, da je njena najljubša hvalnica že od otroštva »O potrebujem te« (HO, str. 12). Začeli smo peti štiriglasno, oče je pel melodijo, mati je pela alt, moj družabnik je pel tenor in jaz bas.

Duh v sobi je bil močan. Ko smo peli tretjo kitico, so jo preplavila čustva in v nadaljevanju je njen glas potihnil:

*O, potrebujem te,
moj varuh zvest.
In če odideš stran,
vse je zaman.
Stoj vedno mi ob strani,
da se vrnem k tebi.
Za blagoslove prosim te
in pomoč.*

Ko smo končali četrti in zadnji verz, je ihtela. Ko jo je mož poskusil potolažiti, se je naposled spet zbrala. Zazrla se mi je naravnost v oči in rekla: »Moram se krstiti.«

Tistega nedeljskega popoldneva je bilo krstno bogoslužje za Konga Kuk-Wona in Pak Mi-Jung med najbolj duhovnimi na mojem misijonu. Njuni otroci so sodelovali v programu in prišlo je veliko krajevnih članov, da bi najnovejši spreobrnjeni družini v oddelku izkazali podporo. Z družabnikom

sva pripravila posebno glasbeno točko:

»O, potrebujem te.«

Misijon sem sčasoma končal in se vrnil domov. Ko sem bil že eno leto na kolidžu, sem se med poletnimi počitnicami vrnil v Korejo in vsak konec tedna sem si zadal, da sem obiskal veliko posebnih prijateljev in družin, ki sem jih spoznal na misijonu. Čez nekaj tednov sem se vrnil v Balsan in se sestal s to posebno družino. Ko sem prišel k njim domov, sem opazil, da nekdo manjka – sin. Pak Mi-Jung mi je v solzah povedala novico: sinu se je rak ponovil in v starosti štirinajst let je bitko z njim izgubil.

Ko sem poskusil izreči sožalje in se prav tako boriti z bolečino, ki sem jo čutil, mi je Kong Kuk-Won zatrdil, da bo vse v redu. Evangelij so imeli radi, zvesto so hodili v cerkev in se veselili dne, ko se bo njihova družina v korejskem templju Seul lahko pečatila za večno. Družina je kljub temu, da so čutili gorje, vedela, da bodo Kong Sung-Gyuna spet videli in se z njim združili. Pak Mi-Jung mi je tudi povedala, da ji vsakdanje petje hvalnic pomaga najti moč, da vztraja in ob tem čuti mir, ki ga prinaša Duh.

Ko sem tistega večera od njih odšel, sem se ponovno spomnil besed najljubše hvalnice Pak Mi-Jung. Hvaležen sem, da je nebeški Oče družino blagoslovil z mirom, potem ko je Kong Sung-Gyun odšel, in zlasti sem hvaležen za vlogo Duha pri spreobrnitvi Pak Mi-Jung, zaradi česar je bila družina lahko deležna večnih tempeljskih blagoslovov. ■

Avtor živi v Utahu v ZDA.

HVALNICE TOLAŽIJO ŽALUJOČE

»Ene največjih pridig so podane s petjem hvalnic. Hvalnice nas spodbudijo h kesanju in dobrim delom, poglobljajo pričevanje in vero, bodrijo utrujenega, tolažijo žalujočega in nas navdihujejo, da vztrajamo do konca.«

**First Presidency Preface,
Hymns, str. ix.**

**predsednik
Boyd K. Packer**
predsednik
zboru dvanajstih
apostolov

Odrešenikovo nesebično in sveto žrtvovanje

*Gospod je vedno tu. Trpel je in
plačal kazen, če ste ga le pripravljeni
sprejeti za svojega Odkupitelja.*

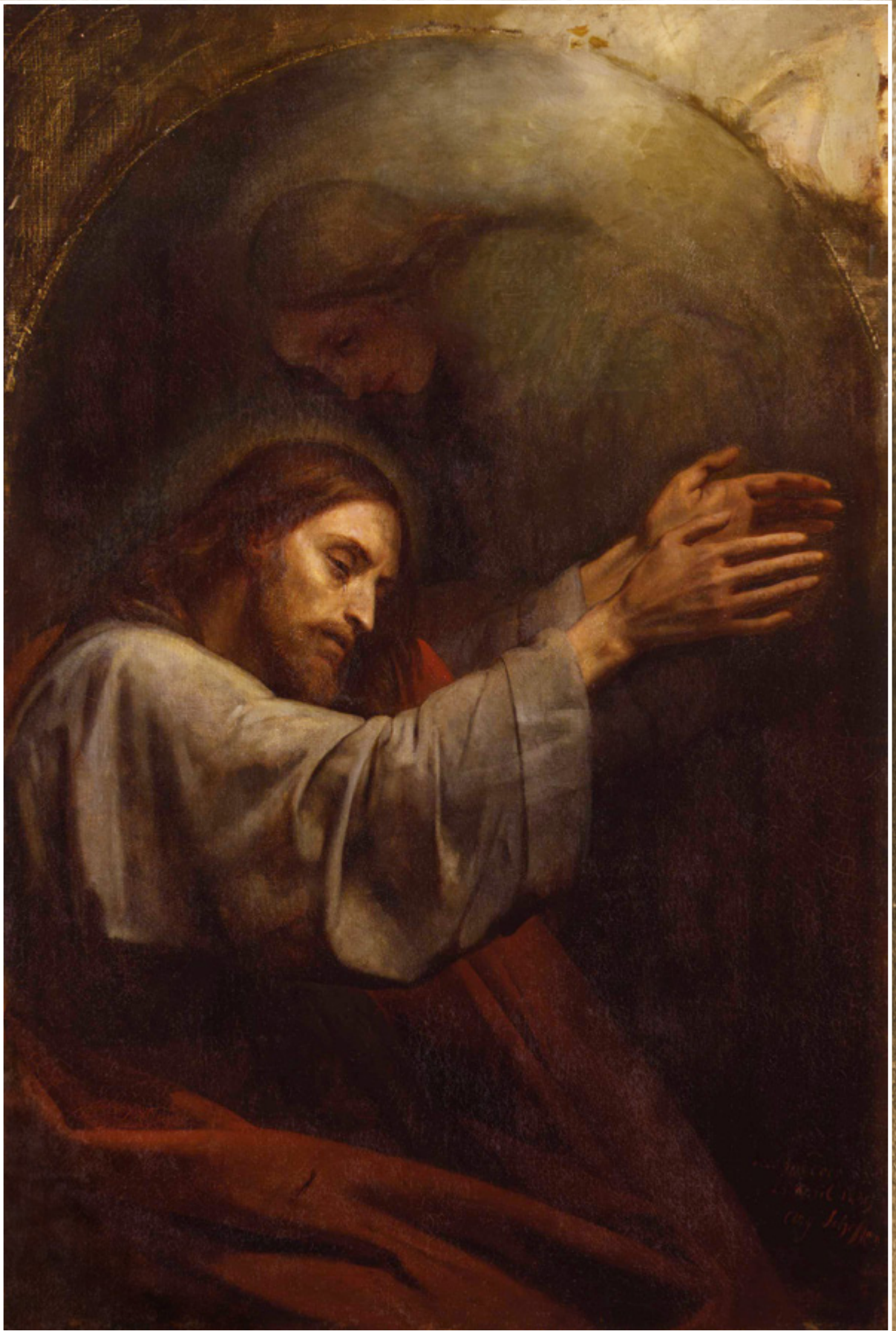
Vsi živimo na račun duhovnega posojila. Tako ali drugače se račun veča in veča. Če ga plačujete sproti, vam ni treba kaj dosti skrbeti. Kmalu se naučite samoobvladovanja in veste, da je pred vami dan obračuna. Naučite se, da je vaš duhovni račun poplačan v rednih razmikih, namesto da bi dopuščali, da prihajajo obresti in kazni.

Ker ste na preizkušnji, se pričakuje, da boste naredili nekaj napak. Predpostavljam, da ste v življenju naredili kaj, kar obžalujete, kaj, za kar se ne morete niti opravičiti,

kaj šele popraviti; zatoorej nosite breme. Sedaj je čas, da uporabimo besedo *krivda*, ki lahko napravi madež, kakor trdovratno črnilo, in ga ni moč zlahka izmiti. Pastorek krivde je razočaranje, obžalovanje izgubljenih blagoslovov in priložnosti.

Če se borite s krivdo, ste prav kakor ljudje iz Mormonove knjige, o katerih je prerok dejal: »Zavoljo njihove krivičnosti je cerkev začela omahovati; in prenehali so verovati v duha preroštva in v duha razodetja; in Božje sodbe so jim zrle v obraz.« (He 4:23)

Pogosto poskušamo problem krivde razrešiti tako, da drug drugemu in sebi govorimo, da ni pomembno. Toda globoko v sebi tega nekako ne verjamemo. Če to pravimo, sebi niti ne verjamemo. Sami vemo bolje. Ni pomembno!

Preroki so vselej učili o kesanju. Alma je rekel: »Glejte, pride odkupit tiste, ki se bodo krstili v kesanje po veri v njegovo ime.« (Al 9:27)

Alma je svojemu kljubovalnemu sinu odkrito povedal: »Ljudje bi se torej ne mogli kesati, če bi ne bilo kazni, ki je bila prav tako večna, kakor bi moralo biti življenje duše, pripisana v nasprotju z načrtom sreče.« (Al 42:16)

V tem življenju sta dva osnovna namena. Prvi je, da prejmemo telo, ki je lahko, če bomo hoteli, prečiščeno in povzdignjeno in živi večno. Drugi namen je, da smo preizkušeni. Ko bomo preizkušani, bomo vsi zagotovo delali napake. Toda če jih bomo, se bomo iz napak lahko učili. »Če rečemo, da nismo grešili, ga delamo za lažnivca in njegove besede ni v nas.« (1 Jn 1:10)

Morda se čutite manjvredne v umu in telesu in ste zaskrbljeni ter obremenjeni s težo nekega duhovnega računa, ki je označen s »prekoračen«. Ko ste se na štiri oči soočili s takšnimi trenutki tihega premišljevanja (ki se mu številni od nas poskušamo izogniti), ali so še kakšne nerešene stvari, ki vas težijo? Ali imate kaj na vesti? Ali ste do neke mere še vedno krivi česa malega ali velikega?

Vse prepogosto prejmemo pisma tistih, ki so napravili tragične napake in so obremenjeni. Moledujejo: »Ali mi je lahko odpuščno? Ali se lahko kdaj spremenim?« Odgovor je da!

Pavel je Korinčane učil: »Saj vas je zgrabila le skušnjava, ki ne presega človeških moči. Bog pa je zvest in ne bo dopustil, da bi bili skušani preko vaših moči, ampak bo ob skušnjavi tudi pomagal, da jo boste premagali.« (1 Kor 10:13)

Evangelij nas uči, da s kesanjem lahko prejmemo olajšanje pred notranjim trpljenjem in krivdo. Z nekaj redkimi izjemami – le nekaj redkimi – ki zapadejo v pogubo, potem ko so poznali polnost, ni navade, ne zasvojenosti, ne upora, ne prestopka, ne žalitve male ali velike, za katero ne bi veljala obljuba o popolnem odpustanju. Ne glede na to, kaj se vam je v življenju zgodilo, je Gospod za vas pripravil način, da se vrnete, če boste prisluhnili navdihu Svetega Duha.

Nekateri čutijo priganjajočo nujo, skušnjavo, ki se jim v umu ponavlja in nemara postane navada, nato zasvojenost. Dovzetni smo za nekatere prestopke in grehe in tudi za razumsko opravičevanje, da krivde nimamo, ker smo se takšni rodili. Postanemo ujeti in od tod izvira bolečina in notranje trpljenje, ki ju lahko ozdravi le Odrešenik. Imate moč, da s tem prenehate in da ste odrešeni.

Satan napada družino

Predsednik Marion G. Romney (1897 - 1988) mi je nekoč rekel: »Ne povejte jim le

tako, da lahko razumejo, povejte jim tako, da ne morejo razumeti napak.«

Nefi je dejal: »Kajti moja duša se radosti jasnosti; kajti tako dela Gospod Bog med človeškimi otroki. Kajti ljudem govori v njihovem jeziku, da razumejo.« (2 Ne 31:3)

Zatorej prisluhnite! Govoril bom jasno kot nekdo, ki je poklican in dolžan tako storiti.

Veste, da nasprotnik obstaja. Sveti spisi ga opredelijo takole: »Tista stara kača, ki je hudič, [...] oče vseh laži.« (2 Ne 2:18) Bil je izvržen na začetku (gl. NaZ 29:36–38) in odrečeno mu je bilo telo smrtnika. In sedaj se je zaklel, da bo pokončal »veliki načrt sreče« (Al 42:8) in postal sovražnik vse pravičnosti. Svoje napade osredotoča na družino.

Živite v dneh, ko bič pornografije pometa po vsem svetu. Težko mu je uiti. Pornografija se osredotoča na tisti del vaše narave, s katerim imate moč spočeti življenje.

Gledanje pornografije vodi v težave, ločitev, bolezen, ducat drugih vrst težav. Niti en sam njen del ni nedolžen. Če jo odpirate, gledate ali nosite naokrog v kateri koli obliki, je, kakor če bi v nahrbtniku nosili klopotačo. Izpostavlja vas neizogibni duhovni vzporednici kačjega ugriza s smrtonosnim strupom. Človek zlahka razume, ker je svet tak, kakršen je, da ste ji lahko skoraj nedolžno izpostavljeni, jo berete ali gledate, ne da bi se zavedali njenih strašnih posledic. Če to opisuje vas, vas svarim, da prenehate. Prenehajte zdaj!

Mormonova knjiga uči, da so »ljudje zadosno poučeni, da prepoznajo dobro od zla«

Samo Eden je bil v zapisih človeške zgodovine, ki je bil docela brez greha, ki je izpolnjeval pogoje, da je odgovarjal za grehe in prestopke vsega človeštva.

(2 Ne 2:5). To vključuje vas. Veste, kaj je prav in kaj je narobe. Bodite zelo pazljivi, da te meje ne boste prestopili.

Čeprav večino napak Gospodu lahko priznamo zasebno, je nekaj prestopkov, za katere je potrebno več kot to, da prejmemo odpuščanje. Če so vaše napake hude, pojdite do škofa. Sicer bo navadna spoved, tiha in osebna, zadosti. Toda zapomnite si, da krasno jutro odpuščanja morda ne bo prišlo naenkrat. Če se boste sprva opotekali, se ne vdajte. Premagovanje malodušja je del preizkušnje. Ne obupajte. In kakor sem svetoval prej, potem ko boste svoje grehe priznali in jih opustili, se ne ozirajte nazaj.

Odrešenik je trpel za naše grehe

Gospod je vedno tu. Trpel je in plačal kazen, če ste ga le pripravljene sprejeti za svojega Odkupitelja.

Kot smrtniki morda ne bomo, v resnici ne moremo, v celoti razumeti, *kako* je Odrešenik dovršil odkupno žrtvovanje. Toda za zdaj *kako* njegovega trpljenja ni tako pomemben kot *zakaj*. Zakaj je to naredil za nas, zame, za vse človeštvo? To je naredil zaradi ljubezni do Boga Očeta in vsega človeštva. »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje.« (Jn 15:13)

Kristus je v Getsemaniju šel stran od apostolov, da bi molil. Kar se je dogajalo potem, presega našo moč razumevanja! Vemo pa, da je odkupno daritev dovršil. Pripravljen je bil prevzeti napake, greh in krivdo, dvome in strahove vsega sveta. Za nas je trpel, da ne bi bilo treba

trpeti nam. Veliko smrtnikov je trpelo notranje muke in umrlo boleče, strašne smrti. Toda njegov smrtni boj je bil hujši od vseh.

Pri svojih letih sem spoznal, kaj je telesna bolečina, in ni zabavno! V tem življenju nihče ne more uiti temu, da vsaj nekoliko spozna trpljenje. Toda notranje trpljenje, ki ga ne morem prenesti, je, ko spoznam, da sem trpljenje povzročil drugemu. Takrat za trenutek zagledam smrtni boj, ki ga je Odrašenik doživljal v vrtu Getsemani.

Njegovo trpljenje je bilo drugačno od vsega drugega trpljenja do takrat ali kasneje, ker je prevzel vse kazni, ki so bile kdaj izrečene človeški družini. Zamislite si! Ni imel dolga, ki bi ga moral plačati. Ničesar ni zakrivil. Vseeno je izkusil vse – vso krivdo, gorje in žalost, bolečino in ponižanje, vse umsko, čustveno in telesno trpljenje, ki ga pozna človek. Samo Eden je bil v zapisih človeške zgodovine, ki je bil docela brez greha, ki je izpolnjeval pogoje, da je odgovarjal za grehe in prestopke vsega človeštva in preživel bolečino, ki je spremljala plačilo zanje.

Predstavil je svoje življenje in v bistvu rekel: »Kajti jaz sem ta, ki nase prevzema grehe sveta.« (Moz 26:23) Bil je križan; umrl je. Življenja mu niso mogli vzeti. V smrt je privolil.

Popolno odpuščanje je možno

Če ste se spotaknili ali bili nekaj časa celo izgubljeni, če čutite, da vas ima nasprotnik sedaj ujete, lahko

nadaljujete v veri in nič več ne tavate semkaj in tjakaj v svetu. So takšni, ki so pripravljene, da vas vodijo nazaj v mir in varnost. Celo Božja milost, kakor je obljubljeno v svetih spisih, pride »po vsem, kar lahko storimo« (2 Ne 25:23). Možnost tega, po mojem, je resnica, ki jo je najbolj vredno poznati.

Obljubim, da krasno jutro odpuščanja lahko napočijo. Nato bo v vaše življenje ponovno prišel »Božji mir, ki presega vsak um« (Flp 4:7), podobno kot sončni vzhod, in vi in Bog se »[vašega] greha ne [bosta] več [spominjala]« (Jer 31:34). Kako boste vedeli? Vedeli boste! (Gl. Moz 4:1–3.)

To sem prišel učiti vas, ki ste v težavah. Prišel bo in rešil problem, ki ga vi ne morete rešiti, toda plačati morate ceno. Brez slednjega se to ne zgodi. Je zelo prijazen vladar v tem smislu, da je plačal ceno, ki je bila potrebna, toda hoče, da naredite, kar morate, četudi je boleče.

Rad imam Gospoda in rad imam Očeta, ki ga je poslal. Naša bremena razočaranj, greha in krivde so lahko položena predenj in pod njegovimi radodarnimi pogoji je vsaka postavka na računu lahko označena »plačano v celoti«.

»Če so vaši grehi rdeči kakor škrlat, bodo beli kakor sneg, če so rdeči kakor bagrenina, bodo beli kakor volna.« Kar pomeni, kakor je v nadaljevanju dejal Izaija: »Če me boste radi poslušali.« (Iz 1:18–19)

Pridite k Bogu

Besede iz svetih spisov »v mladosti [se] uči modrosti; da, v mladosti se nauči spolnjevati Božje zapovedi« (Al 37:35) so povabilo, ki ga spremlja obljuba miru in zaščite pred nasprotnikom. »Nihče naj te ne prezira zaradi tvoje mladosti. Bodi pa vernikom zgled v besedi, vedenju, ljubezni, v veri in čistosti.« (1 Tim 4:12)

Ne pričakujte, da bo vse v življenju šlo gladko. Celo pri tistih, ki živijo, tako kot bi morali, je včasih prav nasprotno. Z vsakim življenjskim izzivom se soočite z optimizmom in gotovostjo in imeli boste mir in vero, ki vas bosta podpirala sedaj in v prihodnosti.

Glede tistih, ki še nimate vseh blagoslovov, ki bi jih radi ali jih potrebujete, trdno verjamem, da nobena izkušnja oziroma priložnost, ki je bistvena za odkupitev in odrešenje, ne bo odrečena vam, ki živite zvesto. Ostanite zvesti; imejte upaje, bodite potrpežljivi in molite. Stvari se bodo zgodile. Dar Svetega Duha vas bo vodil in usmerjal vaša dejanja.

Če ste med tistimi, ki se borijo s krivdo, razočaranjem ali potrtostjo zaradi napak, ki ste jih naredili, ali blagoslovov, ki še niso prišli, preberite tolažilne nauke, ki jih lahko najdete v hvalnici »Pridite k Jezusu«:

*Pridite k Jezusu, ki ste obremenjeni,
zaskrbljeni, omagani, z grehom obteženi.
Varno vas bo vodil v pristan,
kjer počijejo vsi, ki zaupajo vanj.*

*Naša bremena
razočaranj, greha
in krivde so
lahko položena
predenj in glede
na njegove rado-
darne pogoje je
vsaka postavka
na računu lahko
označena »plača-
no v celoti«.*

*Pridite k Jezusu: vselej poslušal vas bo,
čeprav ste v temi zašli.*

*Njegova ljubezen našla in vodila vas bo;
iz najtemnejše noči v dan boste prišli.*

*Pridite k Jezusu: zagotovo vas slišal bo,
če za njegovo ljubezen krotko prosite.
O, kaj ne veste, da angeli z vami so;
sem iz svetlih bivališč spustijo se?¹*

Trdim, da sem skupaj z brati apostoli posebna priča o Gospodu Jezusu Kristusu. Ta priča je potrjena vsakič, ko v sebi ali drugih začutim očiščujoče učinke njegovega svetega žrtvovanja. Moje pričevanje, in to mojih bratov, je resnično. Poznamo Gospoda. Za preroke, vidce in razodevalce ni tujec.

Razumem, da niste popolni, toda hodite naprej po tej poti. Bodite pogumni. Vedite, da ima vsak, ki ima telo, moč nad tistim, ki ga nima.² Satanu je bilo telo odrečeno; kadar se boste torej soočili s skušnjavami, vedite, da imate nad vsemi tistimi skušnjavami premoč, če boste udejanjali svobodno voljo, ki je bila dana Adamu in Evi v vrtu ter predajana prav do tega rodu.

Če se boste naprej ozirali z vero in željo, da bi delali to, kar bi od vas želel Gospod – je to vse, kar se pričakuje. ■

Iz govora na duhovnih minutah Truths Most Worth Knowing, ki ga je imel na Univerzi Brigham Younga 6. nov. 2011. Celotno besedilo je v angleščini na voljo na speeches.byu.edu.

OPOMBE

1. Gl. Come unto Jesus, Hymns, št. 117.
2. Gl. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, str. 211.

ZAPOJ SVOJO NAJLJUBŠO HVALNICO

Nedavno sem rodila hči Rebeko. Porod je bil težak in bila sem izčrpana.

Ko so mi Rebeko položili v naročje, sem močno začutila, da moram zapeti svojo najljubšo hvalnico, Božji sem otrok (*Hvalnice in otroške pesmi*, št. 58). Najprej sem odgovorila: »Ne, preveč utrujena sem. Zapela ji bom kasneje.« Potem pa me je ponovno prešinilo. Čeprav sem bila izčrpana, sem torej začela peti prvo kitico. Mož in mami sta se mi pridružila.

Ko smo pesem odpeli, sem v sobi zaznala poseben občutek. Celotna zdravnici, ki je dotlej delovala strokovno in bila dokaj zadržana, so po licih stekle solze. Zahvalila se nam je za tako čudovito pesem. Rekla je, da se v vseh teh letih, ko je pomagala pri rojstvu

otrok, še nikoli ni počutila tako, kot se je v tistem trenutku.

Razmišljala sem o tej izkušnji in se spraševala, ali naj poiščem posnetek hvalnice in ji ga izročim. Na žalost sem v življenju postala zelo zaposlena in sem na to čisto pozabila.

Nato je napočil dan za poporodni pregled. Ko je zdravnica vstopila v prostor, ji je obraz zažarel in me je objela. Rekla je, da ji tista pesem negre iz glave in da jo je celo poskušala najti na spletu, da bi jo zapela svoji družini. Tedaj me je Sveti Duh opomnil, da naj ji priskrbim izvod pesmi. Obljubila sem ji, da se bom v enem tednu vrnila s pesmijo.

Tistega večera sem molila za pomoč, da bi našla priredbo pesmi,

ki bi bila zanjo najboljša. Naslednje popoldne sem naročila zgoščenko s to pesmijo. Ko je nekaj dni kasneje pošta prispela, nisem mogla čakati, da ji jo izročim.

Darilo je navdušena sprejela in se mi zanj zahvalila. Povedala mi je, da ne ve, zakaj je pomembno, da to pesem predvaja družini. V nadaljevanju pogovora ji nisem govorila zgolj o tem, kako rada imam to pesem, ampak sem ji tudi pričevala o preprostih resnicah, ki jih uči.

Ko sem se tistega dne peljala domov, sem začutila ljubezen nebeškega Očeta do ene njegovih hčera - moje zdravnice. Pozna jo in jo ima rad ter želi, da bi tudi ona razumela, da se lahko vrne k njemu. ■

Angela Olsen Center, Ohio, ZDA

Ko smo pesem odpeli, so zdravnici, ki je dotlej delovala strokovno in je bila dokaj zadržana, po licih stekle solze.

Zakaj ne bi
nebeški Oče
»vselej« bdel nad
nami in nas svaril?

NJEGOVA OBLJUBA O VSELEJ

Ko sem sedela na zakramentnem sestanku in premišljevala o molitvi za kruh, so mi v mislih kar naprej zvenele besede: »Da bi lahko vselej imeli njegovega Duha ob sebi.« (Mor 4:3; gl. NaZ 20:77)

Rečeno je »vselej« – ne zgolj ob določenem času. Zakaj potem več mesecev prej z možem nisva bila navdihnjena glede tega, kako zaščititi najinega enajstletnega sina, ki je umrl v kolesarsko-avtomobilski nesreči? Zakaj nebeški Oče ne bi »vselej« bdel nad nami in nas svaril?

V Osnovni sem se učila in verjela, da nas bo Sveti Duh ščitil. S pomočjo tihega nežnega glasu naj bi bdel nad nami, nas vodil in svaril pred nevarnostjo. Ta misel me je pregnjala vse od Benove smrti. Zelo sem ga pogrešala in v srcu sem želela razumeti in prejeti mir.

Kje je bil moj svarilni glas? Kje je bil Sveti Duh? Čutila sem, da si po najboljših močeh prizadevava biti pravična. Plačevala sva desetino, hodila na cerkvene sestanke in služila vedno, ko so naju prosili. Bila sva daleč od tega, da bi bila popolna, vendar smo imeli družinske večere in preučevali svete spise. Prizadevala sva si.

Približno v tem času sem sedela v razredu Društva za pomoč, ko je učiteljica povedala zgodbo o bližnji sorodnici. Ta je, ko je stala pred semaforjem, ko se je prižgala zelena luč, močno začutila, naj ostane na mestu. Navdihu je prisluhnila in skoraj takoj je skozi križišče pridrvel velik tovornjak, ki je prevozil rdečo luč. Če tega glasu ne bi slišala in ubogala, bil bi bila ona in njeni otroci nemara poškodovani ali celo mrtvi.

Ta zgodba me je globoko presunila.

Ko sem objokana sedela na stolu, pripravljena, da vstanem in odidem iz sobe, me je preplavila velika tolažba. Začutila sem mir, da je bil Sveti Duh res z mano. V mojem primeru ni bil tam kot svarilni glas, ampak kot tolažnik.

Od Benove nesreče sem občutila moč, ki je presegala mojo, in tolažila me je ljubezen nebeškega Očeta. Občasno nisem razumela, zakaj se določene stvari dogajajo, vendar v njegovo ljubezen nisem nikoli podvomila.

Verujem, da Bog razume vse in da me nikoli ne bo zapustil. Sveti Duh v našem življenju igra veliko vlog. Lahko nas zaščiti, vendar nas tudi vodi, tolaži, uči in nam daje razumevanje ter druge blagoslove.

Spoznala sem, da nebeški Oče drži svoje obljube. »Vselej« je bil z menoj. ■
Robyn Casper, Utah, ZDA

Opazila sem dečka, stara približno pet in sedem let, ki sta tekla čez parkirišče prodajalne. Po licih so jima tekle solze.

DUH MI JE ŠEPETAL

»Hej, fanta! Vrnita se!« se je zaslišal »razburjen jezen glas.

Obrnila sem se in opazila dečka, stara približno pet in sedem let, ki sta tekla čez parkirišče prodajalne. Po licih so jima tekle solze. Prodajalec je deloval zaskrbljeno, ko ju je klical.

Ko sem se namenila k svojemu avtu, mi je Duh prišepnil: »Tukaj lahko pomagaš.« Šepet je bil tih, vendar tako jasen, da sem trenutek kasneje stekla čez parkirišče k dečkoma.

Starejšega sem našla stati poleg rjavega kombija. Pristopila sem in pokleknila poleg njega.

»Živijo! Ime mi je Kristina. Ali si v redu?«

Ob mojih besedah je še bolj zajokal in obraz zakopal v roke. Pridružila sta se nama še trgovec in drugi deček.

»Mislim, da govorita samo francosko,« mi je povedal trgovec. »Našli smo ju, kako izgubljena tekata po trgovini.«

Otrokoma sem se predstavila v francoščini. Francoščina je bila moj prvi jezik, vendar je nisem uporabljala vse od tedaj, ko me je kot majhnega otroka posvojila angleško govoreča družina. Seveda je moja francoščina slaba. Toda v tistem trenutku ni bila ne nerodna ne prisiljena. Besede so bile v mojih mislih in glasu jasne, ko sem dečka tolažila.

Starejši deček je med ihtenjem v velikem navalu besed pojasnil, da z bratom nikjer v trgovini ne najdeta staršev, in da sta stekla ven, da bi ju poiskala. Ko sem poslušala, sem se zavedla, kako čudovito je, da se nisem zgolj prosto pogovarjala v francoščini, ampak dva prestrašena otroka razumela in ju potolažila.

»Izgubila sta starše in bi ju rada počakala pri avtu,« sem povedala prodajalcu. Deček mi je povedal imeni staršev, ki sem ju povedala prodajalcu,

da ju je lahko poklical. Nekaj minut kasneje je deček opazil očeta, ki je prihajal iz trgovine, in mu stekel nasproti.

Ko sem šla za dečkom k očetu, sem spoznala, da se v francoščini ne znam niti posloviti. Zaman sem skušala reči nekaj, kar bi dečka razumela, izrekla pa sem zgolj nekaj naključnih besed. Nazadnje sem se zatekla k angleščini in dečkoma rekla: »Na svidenje. Lepo vaju je bilo spoznati.«

Ko sem dečka prepustila staršema, sem bila zelo hvaležna. Nebeški Oče je deloval preko mene, da je potolažil dva svojih najmlajših. Čutila sem ponižnost, da je Gospod za dosego svojih namenov lahko povečal moje omejene zmožnosti. Bila sem hvaležna, da sem bila priča temu, kaj se lahko zgodi, ko se mu predamo, ko nas pokliče, in sicer v najbolj neverjetnih okoliščinah. ■

Christina Albrecht Earhart,
Washington, ZDA

ZDAJ MORAVA V TEMPELJ!

Nekega nedeljskega jutra so v oddelku predstavili nedavno krščeno članico. Ime ji je bilo Lydia. Takoj nam je prirasla k srcu.

Lydia je bila starejša in slepa zaradi sladkorne bolezni, s katero se je spopadala vrsto let. Oddelčne članice je kmalu prepoznavala po njihovem glasu in hoji. Klicala nas je po imenu in nam stisnila roko, mi pa nismo nikoli namignili, da je slepa.

Lydia se je po zahtevanem letu čakanja sestala s škofom in kolskim predsednikom, da je dobila tempeljsko dovolilnico. Neke nedelje me je v Društvu za pomoč potegnila k sebi in vzkliknila: »Kolski predsednik mi je rekel, da moram čim prej v tempelj. Ali me boš peljala?«

Bilo je prvi teden v decembru - pred nami so bili naporni dnevi. Poskušala sem se izgovoriti kot običajno in rekla: »Ali ne bi raje počakali do januarja?«

»Kolski predsednik mi je rekel, da moram čim prej v tempelj,« je dejala Lydia. Ali me boš peljala?

»Ne, zdaj morava iti!«

Skupina žensk iz oddelka je šla v tempelj vsak mesec, zato sem šla do njih, da bi poskrbela za potovanje z Lydio. Tudi one so bile zelo zasedene. Toda Lydia nam je s solzami v očeh ponovno dejala, da ji je kolski predsednik rekel, naj gre čim prej.

Zaradi tega smo vse privolile, da se bomo naslednji teden odpravile na 241 kilometrov dolgo pot. V kombiju, v katerem nas je bilo osem žensk, je bilo slišati klepet in čutiti prijateljstvo. Lydia je bila navdušena nad tempeljsko izkušnjo in blagoslovom obdaritve.

Prvi teden v januarju se je njeno stanje poslabšalo in šla je na urgenco v bolnišnico. Teden kasneje je umrla.

Toda Lydia je odšla z večnimi blagoslovi, ki jih je v templju prejela samo nekaj tednov prej.

Kasneje sem kolskemu predsedniku povedala zgodbo o našem potovanju in o tem, kako prevzeta sem bila nad tem, da je čutil navdih, naj Lydii pove, naj gre takoj v tempelj.

»Pravzaprav nisem mislil, da mora iti zdaj,« je odgovoril. »Novim imetnikom dovolilnice vselej povem, naj gredo kmalu v tempelj. Lydii je govoril Duh, ne jaz!«

Lydia nas je vse naučila, naj prisluhnemo Duhu in se nanj nemudoma odzovemo. Hvaležna sem, da me je opomnila, naj prisluhnem mirnemu, tihemu glasu. ■

Mary Holmes Ewen, Kalifornija, ZDA

starešina
Anthony D. Perkins

član prvega zbora
sedemdeseterih

NADALJUJTE V veri

Vi, mladi odrasli, sedaj živite v dneh, ki se imenujejo »Obdobje odločitev«. Sprejemate ene najpomembnejših življenjskih odločitev, kot so »odhod v tempelj, služenje misijona, pridobitev izobrazbe, izbira poklica in izbira družabnika oziroma družabnice ter pečatenje za čas in vso večnost v templju«¹.

Zlasti govorim tistim, ki se borijo z eno od teh pomembnih odločitev – nekatere je morda popolnoma ohromil strah, da bi sprejeli napačno odločitev, ali ker potrebujejo spodbudo, da bodo zaupali v odločitev, ki so jo že sprejeli.

Štiri lekcije o navdihnjenem sprejemanju odločitev, ki jih je sprejel Nefi, lahko zmanjšajo vaše strahove in vam dajo samozavest, da vztrajate.

1. Spolnujte zapovedi.

V zadnjem verzu Nefijevega zapisa je strnjeno njegovo življenje: »Kajti tako mi je zapovedal Gospod in moram ubogati.« (2 Ne 33:15)

Nefijeva vera in ljubezen do Odrješnika sta vzor poslušnosti Božjim zapovedim. Molil je (gl. 1 Ne 2:16). Bral je svete spise (gl. 1 Ne 22:1). Iskal je vodstvo živega preroka in mu sledil (gl. 1 Ne 16:23–24). Zaradi takšne poslušnosti je sveti Duh Nefija lahko močno spremljal vse življenje in mu stalno dajal razodetja.

Tudi vi morate ostati blizu Gospoda, tako da spolnujete Božje zapovedi. Pričujem, da boste zaradi dosledne poslušnosti majhnim stvarim, kot so branje svetih spisov, vsakdanja molitev, prihajanje na cerkvene sestanke,

Štiri lekcije o navdihnjenem sprejemanju odločitev, ki jih je sprejel Nefi, lahko zmanjšajo vaše strahove in vam dajo samozavest, da vztrajate.

poslušanje nasvetov živih prerokov in služenje drugim, pripravljeni za Duha – in za razodetja, ki jih prinaša.

Popolnost ni predpogoj za osebno razodetje. Predpogoj je vsakdanje

Nefijeva vera in ljubezen do Odrešenika sta vzor poslušnosti Božjim zapovedim.

KAKO PREMAGATI STRAH IN POVEČATI SAMOZAVEST

1. Spolnujete zapovedi.
2. Vztrajajte v veri.
3. Živite v sedanosti.
4. Črpajte iz moči drugih.

kesanje (gl. Rim 3:23). Če bo vaše kesanje iskreno in temeljito (gl. NaZ 58:42–43), vam bo očiščujoča moč odkupne daritve prinesla Duha, ki vas bo vodil pri težkih življenjskih odločitvah.

2. Vztrajajte v veri

Postavite se v Nefijev položaj. Oče vam pove, da Gospod vaši družini zapoveduje, naj pusti svoje bogastvo in odide v divjino. Ali ne bi hoteli več vedeti o tem potovanju in cilju?

Predpostavljam, da bi bil Nefi navdušen, če bi mu Gospod jasno razodel njegovo prihodnost. Toda Bog z Nefijem ni tako naredil in tako ne bo naredil z nami.

Ko je Nefijeva družina potovala po divjini, je navodila prejemal le »od časa do časa« (1 Ne 16:29; 18:1). Če bi svoje življenje takoj v celoti videl, ne bi imel izkušenj, ki bi mu poglobljale dušo in oblikovale vero, zaradi česar je postal mož, bolj podoben Kristusu.

Če čakate, da vam bo Bog razodel, katero akademsko smer izbrati, s kom

se poročiti, katero službo sprejeti, kje živeti, ali naj greste študirat in koliko otrok imeti, verjetno nikoli ne boste zapustili svojega stanovanja. Pričujem, da boste osebno razodetje prejeli »od časa do časa«.

Nebeški Oče želi, da rastemo, kar vključuje razvijanje naših sposobnosti, da pretehtamo dejstva, podamo sodbo in se odločimo. Predlaga pa nam tudi, naj svoje odločitve prinesemo predenj v molitvi (gl. NaZ 9:7–9). Starešina Richard G. Scott iz zbora dvanajstih apostolov je učil, da odgovori na molitve pridejo na »enega od *treh* načinov«².

Potrjujoča gotovost

»Prvič,« je dejal starešina Scott, »lahko občutite mir, tolažbo in gotovost, ki potrjujejo, da je vaša odločitev prava.«³ Z ženo Christy sva spoznala, da gotovost v kritičnih življenjskih odločitvah lahko prejmemo preko svetih spisov, pogosto po čaščenju v templju.

Na primer, potem ko sva veliko premišljevala in molila, sva se odločila, da bova pustila najin sanjski dom v Teksasu, sprejela drugo službo in se s šestimi otroki preselila v Peking na Kitajskem. Vendar sva si za takšen velik korak obupno želela duhovne potrditve. Prejela sva božjo gotovost – v templju – ko sva v Nauku in zavezah brala besede, da je Božja volja, da ne ostaneva veliko dni na tem kraju in naj ne misliva na svoje imetje, naj greva v vzhodne dežele (gl. NaZ 66:5–7).

Nefi bi bil navdušen, če bi mu Gospod jasno razodel njegovo prihodnost. Toda Bog z Nefijem ni tako naredil in tako ne bo naredil z nami.

odlašati in boste morali nekaj narediti. Spoznal sem, kakor je učil starešina Dallin H. Oaks iz zbora dvanajstih apostolov, da bomo »prejeli navdih Duha, potem ko bomo naredili vse, kar je v naši moči, ko zunaj na soncu delamo in ne sedimo v senci, kjer molimo za vodstvo, kako naj naredimo prvi korak«⁶.

Kakor Nefiju vam bo Duh ob pravem času dal potrditev oziroma vas posvaril glede vaše izbrane poti.

3. Živite v sedanjosti

Nefijeva predanost na potovanju v obljubljeni deželo je veliko nasprotje tega, kakršna sta bila njegova brata Lamuel in Lemuel. Odločila sta se, da bosta šla, toda v srcu nista iz Jeruzalema nikoli odšla. Nefi je popravil svoj pokvarjeni lok, da bi ulovil hrano, in kopal rudo, da bi zgradil ladjo, medtem pa je bilo videti, kakor da brata poležavata v šotoru.

Današnji svet ima veliko Lamanov in Lemuelov. Gospod pa potrebuje predane može in ženske kakor Nefi. V življenju boste bolj napredovali, če boste svojim odločitvam docela predani in si prizadevali uspeli v trenutnih okoliščinah, medtem ko boste z očesom gledali v prihodnost.

Nefi pooseblja modri nasvet predsednika Thomasa S. Monsona: »Sanjarjenje o preteklosti in hrepenenje po prihodnosti nam morda nudita

Glas Jezusa Kristusa v svetih spisih, ki so ga spremljali močni občutki Svetega Duha, je potrdil, da je najina odločitev o selitvi na Kitajsko pravilna.

Nemir

Drugi način, kako nebeški Oče odgovori na molitve, je preko »nemira, če nam misli zbledijo, kar nakazuje, da je odločitev napačna«⁴.

Potem ko sem prišel z misijona na Tajvanu, sem mislil, da bi bila dobra odločitev glede študijske smeri mednarodno pravo. Ko sva s Christy o tej možni prihodnosti premislila, sva razumela, da bo pred nama še pet let dragega izobraževanja.

Ekonomija Združenih držav je bila v globoki recesiji in najina sredstva so bila omejena, zato sva se odločila, da bi bila dobra odločitev, če bi se pridružil zračnim silam ROTC, da bi plačal šolanje. Toda ko sem si ogledal zahtevane teste in izpolnil prijavnico, te obveznosti nisva mogla lagodno sprejeti. Misli nama niso nikamor zbežale, niti nisva imela temnih misli – samo miru ni bilo.

Ta, na videz nelogična finančna rešitev je bila navdihnjena, ampak delno, ker bi bil grozen pravnik!

Zaupanje v Boga

Bog na molitve odgovarja na tretji način: brez odgovora. »Ko živite vredno in ko je vaša odločitev uglašena z Odrešenikovimi nauki in ko morate delovati,« je dejal starešina Scott, »nadaljujte z zaupanjem.«⁵

Nefijev zadnji poizkus, da bi dobil medeninaste plošče, ponazarja, kako bi morali še naprej zaupati Bogu. Zapisal je:

»In Duh me je vodil, ne da bi jaz vnaprej vedel, kaj mi bo storiti.

Vendar sem šel.« (1 Ne 4:6–7)

V obdobju vaših odločitev bodo prišli trenutki, ko ne boste več mogli

tolažbo, ne nadomestita pa življenja v sedanjosti. Danes je dan naših priložnosti. Moramo ga izkoristiti.»⁷

4. Črpaite iz moči drugih

Celo potem, ko smo iskali Duha, sprejeli odločitev in smo se ji trdno zavezali, se lahko vseeno pojavijo dvomi in zaradi njih glede svoje odločitve nismo gotovi. V takšnih okoliščinah vam lahko svetuje zaupanja vreden družinski član ali prijatelj ter vas okrepi, da greste v pravo smer. Predvidevam, da je na Nefijevega potovanja njegovo sidro postala njegova nevesta.

Lahko vam svetuje zaupanja vreden družinski član ali prijatelj ter vas okrepi, da greste v pravo smer.

Nefijevo ženo sem začel še bolj ceniti, ko sem obiskal Muzej cerkvene zgodovine. Presunila me je tamkajšnja slika, na kateri je Nefi privezan na ladijski jambor, v besnečem viharju premočen do kosti.⁸

Ob Nefiju so njegova žena in njegovi otroci. Ona je doživljala enak vihar in izzive kot Nefi, toda njene oči so kljubovale in njene roke so ga zaščitniško objemale okrog ramen. Tisti hip sem dojel, da sem blagoslovljen, ker imam zvesto soprogo, ki mi v preizkušnjah daje moč. Upal sem, da sem sam podobna moč zanjo.

Bratje, to, da ohranite in okrepite duhovno moč, ki ste jo razvili (ali jo boste razvili) kot misijonar ali pri drugem pravičnem služenju, je največja prednost zaželenega moža in očeta.

Sestre, duhovna dojemljivost, vera in pogum, da sledite Jezusu Kristusu, so med vašimi najboljšimi lastnostmi žene in matere.

Vabim vas, da postanete takšne vrste oseba, na katero se vaš sedanji oziroma prihodnji mož lahko zanese za nasvet in moč. Kreposten moški in vredna ženska, ki sta skupaj pečatena za čas in večnost v templju, lahko kot enakovredna partnerja naredita težke stvari.

Obljubljam, da boste, če boste udeleženi lekcije, ki ste se jih naučili od Nefija in sodobnih prerokov glede sprejemanja odločitev, »od časa do časa« vodeni z osebnim razodetjem. Da bi, ko boste v svojem obdobju odločitev šli dalje, kakor Nefi imeli vero in rekli:

»In Duh me je vodil, ne da bi jaz vnaprej vedel, kaj mi bo storiti.

Vendar sem šel.« (1 Ne 4:6–7) ■

Iz govora na duhovnih minutah, Nevertheless I Went Forth, na Univerzi Brigham Younga, 4. feb. 2014. Celotni govor je v angleščini na voljo na speeches.byu.edu.

OPOMBE

1. Robert D. Hales, To the Aaronic Priesthood: Preparing for the Decade of Decision, *Liahona*, maj 2007, str. 48.
2. Richard G. Scott, Using the Supernal Gift of Prayer, *Liahona*, maj 2007, str. 10; poudarek v izvorniku.
3. Richard G. Scott, Using the Supernal Gift of Prayer, str. 10.
4. Richard G. Scott, Using the Supernal Gift of Prayer, str. 10.
5. Richard G. Scott, Using the Supernal Gift of Prayer, str. 10.
6. Dallin H. Oaks, In His Own Time, in His Own Way, *Liahona*, avg. 2013, str. 26.
7. Thomas S. Monson, In Search of Treasure, *Liahona*, maj 2003, str. 20.
8. Gl. *Helpmeet*, K. Sean Sullivan, v *The Book of Mormon: A Worldwide View*, *Liahona*, dec. 2000, str. 37.

IŠČITE GA

»Kaj iščete živega med mrtvimi?
Ni ga tukaj, temveč je bil obujen.«

(Lk 24:5-6)

ZARADI JOSEPHA

Odkrijte šest načinov, kako je (ali bi lahko bilo) vaše življenje zaradi preroka Josepha Smitha drugačno.

Ted Barnes

duhovniški oddelek

Joseph Smith je umrl pred več kot 170 leti. Živel je samo osemtrideset let, večino tega časa pa je preživel v tako neznanih krajih, da bi jih verjetno lahko našli le na najbolj podrobnih zemljevidih. In verjetno ste slišali za večino tega, kar je naredil v življenju. Toda ali ste pomislili, kako se to nanaša na vas? Medtem ko je teh načinov preveč, da bi se jih dalo prešteti, lahko začnete z naslednjimi šestimi.

Zaradi Josepha Smitha:

1. Razumete, kdo sta Bog in Jezus Kristus v resnici.

Tudi če Josepha Smitha ne bi bilo, bi verjetno vseeno verjeli v Boga Očeta in Jezusa Kristusa. Imeli bi pričevanje o Svetem pismu. Toda pomislite, kako bolj poglobljeno in širše je vaše razumevanje zaradi tega, kar je Joseph Smith obnovil – zaradi drznega, potrjujočega pričevanja o Mormonovi knjigi, o Nauku in zavezah ter Dragocenem biseru. Na primer, veste nekaj, česar večina sveta ne ve: da se je vstali Odrešenik prikazal v Južni Ameriki – s čimer je dokazal, kakor je rekel, da ni le »Izraelov Bog, [temveč] Bog vse zemlje« (3 Ne 11:14).

Pomislite, kako je vaše pričevanje o nebeškem Očetu in Jezusu Kristusu okrepjeno z močjo pričevanja prerokov, kot so Nefi, Alma in Moroni – da ne omenjamo Josepha Smitha, ki je izjavil: »On živi! Kajti videli smo ga, in sicer na Božji desnici.« (gl. NaZ 76:22–23) V dneh, ko je vera v Boga in Jezusa Kristusa izzvana in pogosto opuščena, kako velik blagoslov je, da imamo to dodatno luč!

3. Vaša družina je lahko večna.

Zakaj je tako veliko ljudi zmedenih glede pomembnosti poroke in družine? Morda zato, ker ne poznajo nauka, ki je bil obnovljen preko Josepha Smitha, da je zakonsko zvezo in družino odredil Bog in da naj bi bili večni (gl. NaZ 49:15; 132:7). Nista le človeška običaja, ki ju je naša družba prerasla - sta del večnega nebeškega reda. In zahvaljujoč duhovniškim ključem ter uredbam, ki so bili obnovljeni preko Josepha Smitha, se vaša večna družina lahko začne tukaj na zemlji.

2. Veste, da ste Božji otrok - in tako so tudi vsi drugi.

Morda je bila najpomembnejša resnica, ki jo je Joseph Smith obnovil, resnica o odnosu z Bogom.¹ On je dobesedno naš Oče. Ali ste se kdaj ustavili, da bi premislili o stvareh, ki izhajajo iz tega dejstva? Slednji spremeni način, kako vidite sebe: ne glede na to, kaj o vas misli svet, veste, da ste ljubljene Božji otrok, ki ima v sebi Božje lastnosti. Spremeni način, kako vidite druge: nenadoma je vsak - *vsak* - vaš brat in sestra. To spremeni vaš pogled na življenje: vse radosti in preizkušnje slednjega so del načrta nebeškega Očeta, zaradi katerega lahko postajate kakor on. Ni slabo za nekaj, kar požete v Osnovni!²

4. Imate dostop do duhovništva in njegovih blagoslovov.

Ker je Bog svoje duhovništvo obnovil preko Josepha Smitha, se lahko krstite in prejmete dar Svetega Duha. Lahko zaprosite za duhovniške blagoslove za zdravje, tolažbo in vodstvo. Lahko sklenete svete zaveze, ki vas povežejo z Bogom. In svoje zaveze lahko obnovite vsak teden, ko vzamete zakrament. Preko duhovniških uredb v vaše življenje vstopa Božja moč (gl. NaZ 84:20-21). Nič od tega ne bi bilo mogoče, če Joseph Smith ne bi dovršil svojega dela.

5. Osvobojeni ste zasvojenosti s škodljivimi snovmi.

Ali pa vsaj lahko ste, če ste poslušni razodetju, ki ga je Joseph prejel leta 1833 – veliko preden so klinično dokazali, da tobak povzroča raka na pljučih in so alkohol povezali z boleznijo jeter. Ko prerok razodene Božjo modrost, zakaj bi čakali, dokler je ne potrdi modrost sveta? Beseda modrosti izpričuje, da Bog ne skrbi le za naše duše, temveč tudi za naša telesa (gl. NaZ 89). Predvsem pa nas to, da imamo telo, kakor so prikazala razodetja Josepha Smitha, napravi bolj – ne manj – podobne nebeškemu Očetu, ki ima prav tako telo iz mesa in kosti (gl. NaZ 130:22).

VKLJUČITE SE V POGOVOR

V RAZMISLEK DO NEDELJE

- Kako naj okrepi svoje pričevanje o preroku Josephu Smithu?
- Kako naj v besedah in dejanjih bolj izkažem hvaležnost za živega preroka?

KAJ LAHKO STORITE

- V cerkvi, družini in prijateljem ali na družbenih omrežjih spregovorite o tem, kako je prerok Joseph Smith vplival na vaše življenje.
- Svoja vprašanja zastavite nebeškemu Očetu tako, kakor jih je Joseph Smith. Vzemite si čas in pokleknite v molitvi in ga prosite za vodstvo. Nato počakajte in poslušajte, kakšne zamisli in občutke boste dobili. Svoje misli zapišite v dnevnik.
- Preberite govor »Joseph Smith« starešine Neila L. Andersena iz zbora dvanajstih apostolov z oktobrske generalne konference 2014. Napravite načrt, da boste uresničili oba predloga, ki ju daje o tem, kako pričevanje o Josephu Smithu razvijati in o njem spregovoriti.

6. Resnico o sebi lahko spoznate preko Svetega Duha.

Ko je mladi Joseph leta 1820 stopil v Sveti gaj, je v številnih cerkvah veljalo splošno prepričanje, da so razodetja stvar preteklosti. Prvo videnje Josepha Smitha je bilo dokaz, ta temu ni tako. Nebesa so odprta – in ne le za preroke. Vsak, ki ima

vprašanje, lahko prejme odgovor, če ponižno, marljivo išče (gl. NaZ 42:61; 88:63). Na primer, sami lahko prav na enak način kakor Joseph spoznate, da je bil Joseph Smith Božji prerok: tako da vprašate Boga.

Ta seznam je le začetek. Kaj bi dodali? Zakaj je vaše življenje zaradi Josepha Smitha drugačno? ■

OPOMBE

1. Gl. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), str. 37–44.
2. Gl. hvalnico Božji sem otrok, *HO*, str. 58.

»Živi prerok je za nas bolj pomemben kot mrtvi prerok. [...]

V Božjem razodetju Adamu Noetu niso dana navodila, kako naj zgradi barko. Noe je potreboval svoje razodetje. Zato je za vas in mene zaenkrat najpomembnejši tisti prerok, ki živi v naših dneh in dobi, ki mu Gospod trenutno razodeva svojo voljo za nas. Zato so najpomembnejše branje, ki ga vzamemo v roke, prerokove besede, [...] ki jih vsak mesec vsebujejo cerkvene revije. Svojo bojno opremo vsakih šest mesecev najdemo v govorih z generalne konference, ki so natisnjeni v reviji [*Liahona*]. [...]

Varujte se tistih, ki mrtve preroke primerjajo z živimi preroki, kajti **živi preroki imajo vedno prednost.** ■

Predsednik Ezra Taft Benson (1899 - 1994), Fourteen Fundamentals in Following the Prophet (duhovne minute na Univerzi Brigham Younga, 26. feb. 1980). 2, speeches.byu.edu.

Spregovorite o svojih predlogih

Kako razumete to, da podpremo žive preroke? Svoje predloge povejte družini in prijateljem ali na družbenih omrežjih.

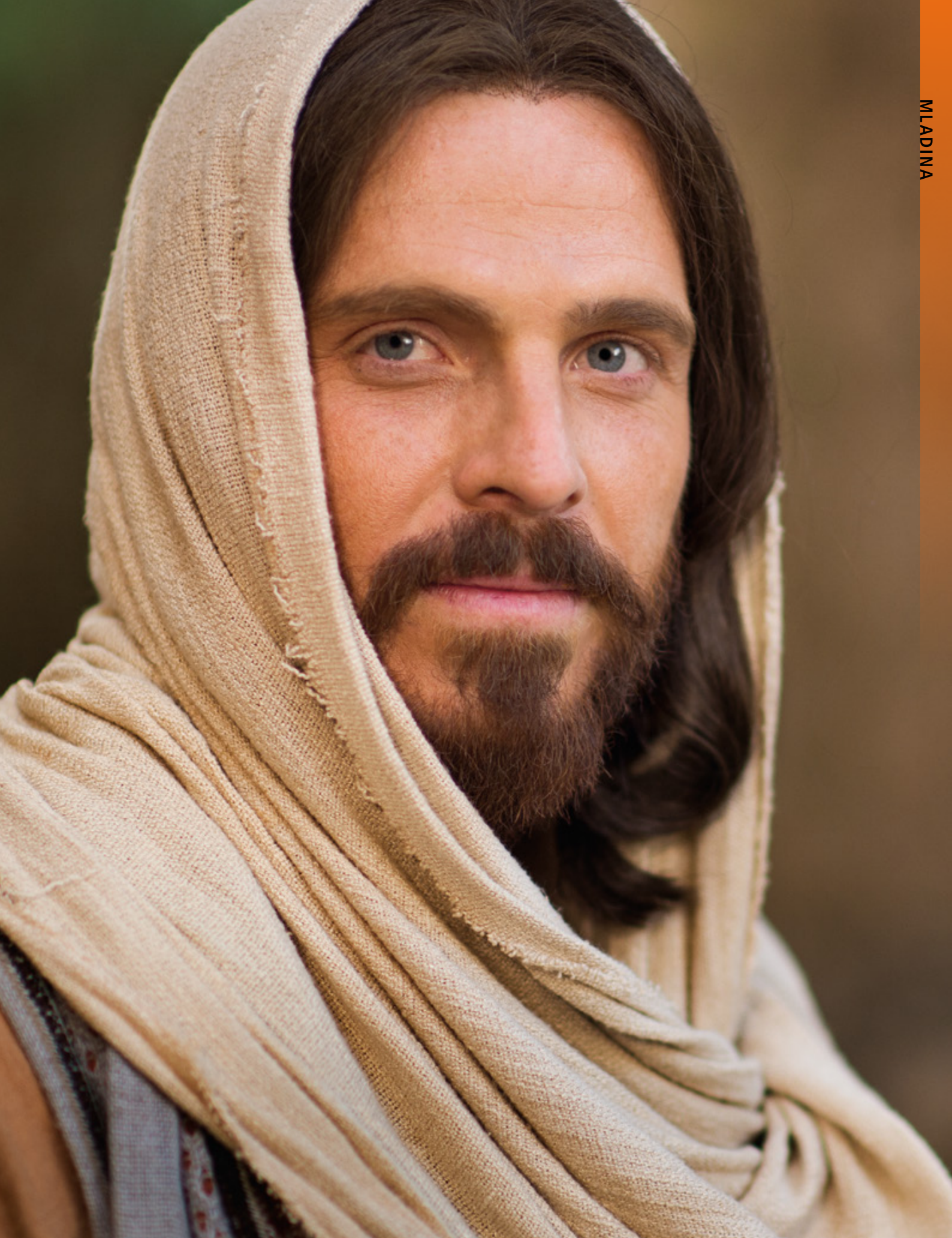
ODREŠENIKOV ZGLED *poslušnosti*

*Njegov zgled je za vse nas vzorec,
ki mu lahko sledimo.*

» **O**d vseh lekcij o Odrešenikovem življenju, ki se jih učimo, ni nobena jasnejša in mogočnejša, kot je lekcija o poslušnosti,« je na lanski spomladanski generalni konferenci učil starešina Robert D. Hales. Odrešenikov zgled nas ne uči le, *zakaj* je poslušnost nebeškemu Očetu pomembna, ampak tudi, *kako* smo lahko poslušni. Ko boste preučevali naslednje zglede o njegovem delovanju, pomislite, kako bi vam lahko utrli pot, ko jim boste v življenju sledili.

»NE IŠČEM
SVOJE VOLJE,
AMPAK VOLJO
[OČETA],
KI ME JE
POSLAL.«

(Jn 5:30; gl. tudi
Jn 6:38; 8:28-29; 14:31)

KAJ LAHKO NAREDITE?

Starešina Hales je rekel:
»Jezus nas je poslušnosti učil v preprostem jeziku, ki ga lahko razumemo: 'Če me ljubite, se boste držali mojih zapovedi.' [Jn 14:15] in 'Pridi in hodi za menoj' [Lk 18:22].«

Kaj boste naredili danes, da boste bolj poslušni?

2

1. Čeprav je bil Jezus brez greha, se je krstil, da je izpolnil »vso pravičnost« (Mt 3:13-17; gl. tudi 2 Ne 31:4-7; Jn 3:5).

2. Ko sta Jožef in Marija dvanajstletnega Jezusa našla, ko je v templju učil, jim je bil »pokoren« in se je z njima poslušno vrnil domov (gl. Lk 2:42-51).

3. Čeprav je prosil, če bi šel kelih mimo njega, se je podvrgel trpljenju v getsemanskem vrtu (gl. Mt 26:36-44; Lk 22:39-54).

4. Spoštoval je sobotni dan in se udeleževal bogoslužij v shodnici (gl. Lk 4:16-44).

5. Jezus se je podvrgel obsodbi ljudi, da bi se uresničilo Očetovo delo in slava (gl. Iz 53:7; Mt 26:53; gl. tudi Moses 1:39).

6. Svoje delo je končal tako, da je hudobnim ljudem dopustil, da so ga križali (gl. Mt 27:35; Jn 10:17-18; Gal 1:3-5).

3

KER JE BIL ODREŠENIK POSLUŠEN

»Ker je bil Odrešenik poslušen, je plačal odkupnino za naše grehe in nam omogočil vstajenje ter nam pripravil pot, da se bomo lahko vrnili k nebeškemu Očetu, ki je vedel, da bomo delali napake, ko se bomo v tem življenju učili poslušnosti. Ko smo poslušni, sprejmemo njegovo žrtev, saj verujemo, da se lahko reši ves človeški rod preko Kristusove odkupne daritve s pokoravanjem evangelijskim zakonom in uredbami.«

Starešina Robert D. Hales iz zbora dvanajstih apostolov, Če me ljubite, se boste držali mojih zapovedi, 184. spomladanska generalna konferenca, april 2014, str. 39.

1

6

7

MLADINA

4

5

8

9

KRISTUS JE MED SVOJIM DELOVANJEM TRPEL VSUŠNJE, VENDAR JIM NI PODLEGEL

[GL. NAZ 20:22].

Starešina Robert D. Hales

7. Jezus, ki je bil Očetu vselej poslušen, je šel v svet duš in tam organiziral misijonarsko delo (gl. 1 Pt 3:18-20; 4:6).

8. Jezusa je Satan skušal, vendar se ni vdal (gl. Mt 4:1-11; NaZ 20:22).

9. Še vedno izvršuje Očetovo voljo in vodi Cerkev (gl. Joseph Smith - History 1:16-17; NaZ 19:2, 24).

GASILCI IN BOŽJI OKLEP

Bil je miren dan v službi, kjer delam kot prostovoljni gasilec, zato sem se odločil, da bom bral Mormonovo knjigo. Ko me je eden od sodelavcev videl brati, me je vprašal, če vem, kako si lahko v sodobnih časih nadenemo Božji oklep. Ko sva se o tem pogovarjala, se je oglasila sirena. V bližnji trgovini je bil požar.

Hitro sva oblekla gasilsko obleko in šla naravnost tja. Plameni so bili zelo visoki in ko sva se približala trgovini, je nekaj razneslo. Zajeli so naju plameni. Zaradi eksplozije sva s sodelavcem za nekaj sekund izgubila orientacijo. Vendar zahvaljujoč najini opremi in zaščitni obleki nisva utrpela nobene poškodbe.

Ko sva se po pogašenem ognju vrnila na gasilsko postajo, sem sodelavca vprašal, če se še spomni vprašanja o Božjem oklepu. Pritrdil mi je in pojasnil sem mu, da je Božja oprema podobna gasilski zaščitni obleki. Vedno jo moramo nositi, da se lahko upremo nasprotnikovim močnim napadom. Če spolnjujemo zapovedi, bomo blagoslovljeni z zaščitno močjo Božjega oklepa, Sveti Duh pa nas bo vodil. ■

Fernando de la Rosa Marrón, Mehika

MOJ NAJLJUBŠI VERZ IZ SVETIH SPISOV

1 Sam 16:7. »GOSPOD NE VIDI, KAKOR VIDI ČLOVEK. ČLOVEK NAMREČ VIDI, KAR JE PRED OČMI, GOSPOD PA VIDI V SRCE.«

Preden sem se pridružil Cerkvi, sem se vedno imel za običajnega človeka z običajnimi sposobnostmi. Čutil sem, da nimam nič dragocenega, kar bi lahko ponudil. Ljudem sem se bal pokazati, kdo sem, saj me je bilo strah, da bi me zavrnil in prizadeli. Menil sem, da so vsi okrog mene močnejši, pametnejši in boljši kot jaz.

Toda vse to se je spremenilo, ko sem postal član Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Spoznal sem, da smo vsi mi Božji otroci in da smo nasledili božanske lastnosti. Sedaj razumem, da ni nobenega tekmovanja o tem, kdo je pametnejši, bogatejši ali lepši. V Gospodovih očeh smo vsi enaki in on je tisti, ki sodi – ne na osnovi naših telesnih lastnosti, temveč glede naše poslušnosti in želje, da sledimo poti, ki jo je začrtal. ■

Joan Azucena, Filipini

ALI BOŠ DELAL OB NEDELJAH?

Ko sem bil star petnajst let, sem prejel trdno pričevanje o evangeliju Jezusa Kristusa in bil vesel, da sem se pridružil Cerkvi. Takrat sem delal, da bi pomagal preživljati družino. Nedolgo zatem pa sem službo izgubil.

Kmalu sem moral najti novo, saj je bila družina odvisna od mene, toda vsaka, za katero sem se prijavil, je terjala nedeljsko delo. Zavrnil sem veliko ponudb za službo, ker sem vedel, da moram biti ob nedeljah v cerkvi (gl. NaZ 59:9–10).

Po dveh mesecih iskanja službe še vedno nisem našel. Moja mami ni bila članica Cerkve in je bila, čeprav je verjela v Boga, zelo jezna, ker sem zavrnil tako veliko služb.

Nekega večera me je pogledala s solznimi očmi in vprašala: »Zakaj Bog dopušča, da se nam to dogaja, ko pa tako zvesto delaš, kar je prav?«

Odgovoril sem ji: »Mami, ne vem, zakaj se nam to dogaja, vem pa, da delam, kar je prav,

in vem, da nas bo Bog zaradi tega blagoslovil.«

Naslednje jutro mi je nekdo ponudil precejšen znesek denarja, ki bi ga za selitev nekega težkega tovora iz ene hiše v drugo zaslužil v dveh dneh. Delo je bilo naporno, vendar sem, ko sem denar dobil, šel naravnost domov in hvaležno molil. Kmalu sem našel dobro službo, ki mi je omogočala, da sem bil ob nedeljah prost, in odtlej nisem bil še nikoli nezaposlen.

Vesel sem, da sem se odločil, da bom posvečeval nedeljo. V življenju imamo veliko izzivov, vendar vem, da nas bo, če si bomo navkljub tem izzivom prizadevali ostati močni, Gospod blagoslovil. ■

Sahil Sharma, Indija

starešina
Neil L. Andersen
iz zbora dvanajstih
apostolov

KAKO BITI MODER

V današnjem navalu informacij obupno potrebujemo modrost – modrost, da **izberemo in se odločimo**, kako bomo naučeno udejanjali.

Pomnimo:

1. Modrost moramo iskati.
2. Modrost je večplastna in prihaja v različnih velikostih in barvah.
3. Zgodaj pridobljena modrost prinaša ogromne blagoslove.
4. Modrosti, ki jo pridobimo na enem področju, mogoče ne moremo prenesti na drugo.
5. Čeprav je modrost sveta v veliko primerih zelo dragocena, pa je najdragocenejša takrat, ko se ponižno pokloni Božji modrosti.

Sveti spisi opisujejo dve vrsti modrosti: modrost sveta in Božjo modrost. Modrost sveta se sestoji tako iz pozitivnega kot negativnega dela. Najslabše bi jo lahko opisali kot delno resnico, pomešano z razumom in manipulacijo, da bi dosegli sebične in zle namene.

Obstaja še ena vrsta modrosti sveta, ki ni niti približno tako zastrašujoča. Pravzaprav je zelo pozitivna. To modrost zavestno pridobimo s **preučevanjem, razmišljanjem, opazovanjem in trdim delom**. Je zelo dragocena in uporabna v tem, kar počnemo. Dobri in spodobni ljudje jo prejmemo, ko izkusimo življenje.

Pomembneje pa je, da mora biti modrost, ki prinaša uspeh v svetu, voljna stopiti za Božjo modrost in ne sme misliti, da jo lahko zamenja.

Niso vse modrosti ustvarjene kot enakovredne. Spoznati moramo, da moramo tedaj, ko pride med modrostjo sveta in Božjo modrostjo do navzkrižja, **svojo voljo podvreči Božji modrosti**.

Predlagam, da napišete nekaj težav, s katerimi se soočate. Sredi lista narišite navpično črto. Na levo stran napišite modrost sveta, na desno pa Božjo modrost. Napišite stvari, ki si nasprotujejo.

Kakšne odločitve sprejemate?

V 45. razdelku Nauka in zavez, ki govori o dogodkih, ki vodijo k Odršenikovemu drugemu prihodu, nam Gospod znova pove zgodbo o desetih družicah in nas potem zapusti z besedami, ki pravijo, da tisti, ki so modri in so si Svetega Duha izvolili za vodiča, zato niso bili prevarani, ne bodo posekani in vrženi v ogenj, temveč bodo

tisti dan prenesli (gl. NaZ 45:57).

Prizadevajte si za **Božjo modrost**. Prav sedaj se lahko veliko naučimo o modrosti. Obljubljam vam, da vas bodo Gospodovi blagoslovi spremljali, ko si boste prizadevali za modrost – Božjo modrost. Tako zelo si nam želi dati svojo modrost. In če bomo poslušni in bomo molili in si za njo prizadevali, jo bomo prejeli. ■

Iz govora, ki ga je imel 10. aprila 2009 na Univerzi Brigham Younga v Idahu.

KAKO TO UDEJANJATE?

Vselej obstajata dve možnosti, za kateri se lahko odločimo. Izberete lahko, kar želite. Vendar bi se morali odločiti modro. Povem lahko, da vam to, da se odločite za Gospoda, lahko pomaga prebroditi sleherni dan, to, da vas spremlja Sveti Duh, pa vam lahko pomaga v vsaki situaciji. Odločitev za napačno stran lahko pripelje do nesrečnega občutka, občutka, ki se bo za kratek čas zdel kot sreča, kasneje pa boste videli posledice in grenko obžalovali odločitev, ki ste jo sprejeli. Ostanite na Gospodovi strani! Ni vedno lahko, ampak se splača!

Samuel J., Avstrija

Če želim biti **dober vzor**, ali je v redu, da grem na **ples ali zabavo**, če vem, da se bodo tam **dogajale** slabe stvari?

Vprašajte se: »Kakšen zgled pravzaprav mislim, da bom v takšni situaciji?« Če nameravate nekam, kjer bi utegnili biti mamila ali alkohol, preveč gole kože, glasba z neprimernim besedilom ali ples s senzualnimi gibi, kako boste pokazali ljudem, kako zelo se lahko zabavajo brez vsega tega. Kaj si bodo po vsej verjetnosti ljudje okrog vas mislili: »Mar ni tale velik vzor vere in meril?« ali »Zakaj je ta človek sploh prišel?« Večinoma boste veliko boljši zgled, če sploh ne boste šli, saj se tako ne boste namenoma in vede izpostavljali skušnjavi. ■

Koliko Satan vpliva na moje misli?

Nebeški Oče nam zagotavlja, da imamo svobodno voljo, sposobnost, da se odločimo za dobro ali slabo. Ne bo nas silil, da bi delali dobro, hudič pa nas ne more siliti, da bi delali slabo (gl. *Teachings of Presidents of the Church*:

Joseph Smith [2007], str. 214).

Kar zadeva vaše misli, ima hudič le toliko vpliva, kolikor ste mu ga voljni dati. Prerok Joseph Smith je rekel: »Satan nas s svojimi skušnjavami ne more zapeljati, če mu v srcu ne

dovolimo in ne podležemo.« (*Teachings: Joseph Smith*, str. 213) Rekel je tudi: »Hudič nima moči nad nami, če mu ne dovolimo.« (str. 214)

Poleg tega nam sveti spisi govorijo, da nihče drug razen Boga ne pozna naših misli in vzgibov našega srca (gl. NaZ 6:16), zato Satan dejansko ne ve, o čem razmišljate. Ponudi nam lahko zgolj skušnjave

in pasti. A če se mu odločite slediti, nad vami dobi večjo moč in skušnjave postajajo večje. Nadalje boste, če se boste zlu uprli in se odločili za dobro, okrepljeni in blagoslovljeni. ■

Ena čreda in EN PASTIR

Ograda za ovčjo čredo nas uči o Odrešenikovi skrbi za njegovo ljudstvo.

Starodavna ovčja staja

Kaj to je: Preprosta staja, ograda.

Namen: Za zaščito ovčje črede pred plenilci in tatovi, zlasti ponoči.

Material in gradnja: Kamni, običajno s trnovim grmičevjem, ki je bilo pogosto nameščeno na vrhu zidu. Gosto trnovo grmovje so prav tako pogosto uporabljali za izdelavo ograde za začasne, zasilne staje. Jame, pred katerimi so bili nameščene manjše skale ali grmičevje, so včasih služile kot staje.

SVETOPISEMSKA DEJSTVA

- Ovce so bile zaradi mesa, mleka, masti, volne, kože in rogov zelo dragocene in so bile prvenstvena žrtvena žival.
- V Izraelu so med drugimi plenilci, ki prežijo na ovce, volkovi, hijene, panterji in šakali. V starodavnih časih so to območje naseljevali tudi Levi in medvedi (gl. 1 Sam 17:33-37).
- Pastirji so ovce vodili s palico in s šibo, s pračo pa so jih branili.
- Pastir je podnevi vodil ovce do hrane in vode (gl. Ps 23:1-2), ponoči pa jih je pripeljal nazaj v ogrado. Pastir je ob vrnitvi ovce preštel in jih, če se je kakšna izgubila, poiskal. Potem se je ulegel k vratom ograde, da bi jih zaščitil.
- Jezus Kristus je samega sebe imenoval Dobri pastir (gl. Jn 10:11-15), ker je za nas dal svoje življenje. Primerjal se je tudi z vrati ovčje staje (gl. Jn 10:1-9), kajti preko njega prejmemo duhovno hrano, počitek, mir, odrešitev in povzdignjenje.
- Apostol Pavel je Cerkev primerjal z ovčjo čredo (gl. Apd 20:28).

ILUSTRACIJA: DAVID HARBEN; DETAIL SUKE HENRICHA HOFMANN, KRISTUS IN BOGATI MLADENIC

DRUGE OVCE

Odrešenik je govoril o drugih ovcah, »ki niso iz tega hleva« (Jn 10:16), misleč na Nefijce in Lamance, ki so bili odpeljani iz Izraelove hiše (gl. 3 Ne 15:14-24). Govoril je tudi o obiskovanju izgubljenih Izraelovih rodov (gl. 3 Ne 15:20; 16:1-3).

Kaj se lahko naučimo?

Ovčja staja je:

prostor, kjer se zbira čreda. Kot člani Cerkve smo povezani zaradi vere in zavez, pa tudi zato, ker se dobesedno zbiramo. Predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, je učil: »Radost enotnosti, ki nam jo [nebeški Oče] želi dati, ni v samotarstvu. Zanj si moramo prizadevati in se uskladiti z drugimi. Potemtakem ni presenetljivo, da nas Bog roti, naj se družimo, zato da nas lahko blagoslovi. Kliče nas, naj se zberemo v družini. Ustanovil je razrede, oddelke, veje in nam zapovedal, naj se pogosto sestajamo. Na teh srečanjih [...] lahko molimo za in ustvarjamo enotnost, zaradi česar bomo radostni in bomo imeli več moči za služenje.« (V srcu smo eno, 178. jesenska generalna konferenca, okt. 2008, str. 76)

Kraj ljubezni in lepote. V Jezusu Kristusu »najdemo počitek [svojim] dušam« (Mt 11:29). Njegova Cerkev je za obrambo in zatočišče (gl. NaZ 115:6). Predsednik Boyd K. Packer, predsednik zbora dvanajstih apostolov, je učil: »Varnost in zaščito [...] najdemo tako, da spoštujemo zaveze, ki smo jih sklenili, in živimo poslušno, kar se pričakuje od Kristusovih učencev.« (To vem, 183. spomladanska generalna konferenca, april 2013)

Pastir nas vodi. Jezus Kristus je Dobri pastir, ki nas reši. Trpel je in umrl, da bomo lahko premagali greh in smrt ter se vrnili k nebeškemu Očetu. Kristus nas, ko pridemo k njemu in upoštevamo njegove zapovedi, blagoslovi, vodi in zaščiti tako kot posameznike kot tudi kot svoje ljudstvo zaveze. ■

»Kako se lahko s škofom bolj sproščeno pogovarjam o zadevah ali skrbah?«

Morda vam je nelagodno, da bi se s škofom pogovarjali o stvareh, ki vas mučijo, in to je povsem normalno. Pogosto pred novimi doživetji ali pred pogovorom z odraslim postanemo živčni.

Toda vašega škofa je poklical Bog. Poklical ga je, ker je predan učenec Jezusa Kristusa. Po svojih najboljših močeh se bo trudil biti prijazen in razumevajoč. Njegov cilj je, da vam pomaga priti k Odrešeniku, da boste občutili mir. Sprva vam bo nemara nerodno govoriti o svojih vprašanjih ali grehah, vendar o vas ne bo imel slabega menja. Pravzaprav bo vesel, da se želite izboljšati. Pogovor z vami bo ohranil zaupen.

Ni treba, da bi svoja bremena nosili sami. Škof vam lahko pomaga najti odgovore na vprašanja in vam, če je potrebno, pomaga, da se boste pokesali in zaradi Kristusove odkupne daritve premagali občutke krivde, obupa in nevednosti.

Ko se boste pogovarjali s škofom, boste občutili ljubezen, ki jo čuti do vas. Čeprav je odgovoren za ves oddelek ali vejo, pa se prvenstveno osredotoča na blaginjo mladeničev in mladenk. S tem, ko ga prosite za pomoč, mu ne povzročate nobenih sitnosti.

K nebeškemu Očetu lahko molite za moč in pogum za pogovor s škofom. Vašega škofa je pooblastil, naj vam pomaga, škof pa si to zelo želi storiti. Če boste v njegovo pisarno prišli z iskreno željo, da bi bili boljši, boste ugotovili, da boste od tam odšli z veliko boljšimi občutki kot prej.

O vas ne bo imel slabega mnenja
Škofu vašega oddelka je dano polnomočje, da vas vodi skozi korake kesanja. Včasih je to, da se obrnete na škofa, edini pravi način popolnega kesanja preko Odrešenika. Ko sem se morala pogovoriti s škofom, mi je pomagal, da sem našla Odrešenika in premagala najglobljo rano, ki sem jo kdaj imela. Škof vam želi pomagati. Njegov poklic je, da skrbi za vas, in zaradi zadeve, o kateri se morate pogovoriti z njim, o vas ne bo imel slabega mnenja.

Madison D., 18 let, Utah, ZDA

Ne bo zlorabil vašega zaupanja

Spoznala sem, da je škof najverjetneje najbolj zaupanja vreden odrasel, pri katerem lahko najstnik išče pomoč. Vašega zaupanja ne bo nikoli zlorabil – vse, kar mu boste povedali, bo ostalo v njegovi pisarni. Včasih je težko govoriti o težavah, če pa se pogovarjate iz oči v oči z nekom, ki vas ima rad in ga skrbi za vas in za vas hoče najboljše, je veliko lažje.

Nicole S., 18 let, Idaho, ZDA

Škof vam želi pomagati

Nekdaj mi je bilo na razgovorih nelagodno, sčasoma pa sem spoznal, da je bil škof vedno pripravljen pomagati rešiti moje težave. Zaupajte škofu. On je pastir, oddelek pa njegova čreda.

Jaime R., 19 let, Cochabamba, Bolivija

Nanj se lahko zanesete

Škof ali predsednik veje je pravi Gospodov služabnik. Nanj se lahko zanesete za vodstvo, ko iščete navdih Svetega Duha in v svetih spisih. Razumeti morate, da je škof tam, da pomaga in da ga vodi Bog.

Stanislav R., 19 let, Donetsk, Ukrajina

Četudi delate napake

Priznanje škofu je lahko težko in neprijetno, toda ko boste iz tiste pisarne šli, vam bo odleglo in boste vedeli, da vas ima nebeški Oče rad. Čeprav delate napake, želi, da ste srečni.

Amanda W., 16 let, Utah, ZDA

On je tu, da pomaga

Škof je pastir vašega oddelka. Pomnite, da vam bo pomagal po svojih najboljših močeh in da ima Božjo moč. Če vas je strah, lahko molite za moč, da se boste s škofom lahko pogovorili. Na koncu boste veseli, da ste šli k njemu – in splačalo se bo.

Samuel H., 14 let, Idaho, ZDA

Vedite, da vas ima rad

Če se o nečem resnično želite pogovoriti s škofom, bo morda lažje, če boste z njim najprej govorili o šoli in drugih splošnih stvareh. Če ste živčni, ker se morate z njim pogovoriti o kesanju, pomnite zgolj to, da vas ima rad. Ni

treba, da vas je strah glede tega, kaj si bo mislil o vas, kajti zakaj bi zviška gledal na vas, ker si želite biti bližje Kristusu?

Ashley D., 17 let, Arizona, ZDA

Molite, da boste vedeli

Vprašajte se, zakaj se vam je nelagodno pogovarjati s škofom.

Ali mislite, da vam ne bo mogel pomagati rešiti vaših težav? Molite, da boste vedeli, da vas ima škof rad in da je bil poklican, da vam pomaga.

Adam H., 13 let, Kalifornija, ZDA

Več o tej temi gl. C. Scott Grow, Why and What Do I Need to Confess to My Bishop?, Liahona, okt. 2013, str. 59.

ZAUPAJTE SE MU

»Posvetujte se z duhovniškimi voditelji, zlasti s škofom. On

merila pozna in ve, kaj naj vas uči. Išcite priložnosti, da boste z njim. Pričakujete lahko odkrita, prodorna vprašanja. Zaupajte mu. Zaupajte se mu. Prosite ga, naj vam pomaga, da boste razumeli, kaj Gospod pričakuje od vas. Trdno se odločite, da boste živeli v skladu s cerkvenimi moralnimi merili. Pomemben odnos z odraslim voditeljem vam bo zelo pomagal, da boste ostali moralno čisti in vredni.«

Starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov, Purity Precedes Power, Ensign, nov. 1990, str. 37.

VPRAŠANJE ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO

V šoli se norčujejo iz mene, ker sem sveti iz poslednjih dni. Vem, da moram zagovarjati to, v kar verjamem, vendar je zelo težko! Kako naj postanem dovolj pogumen, da tem ljudem povem, naj prenehajo?«

Svoj odgovor in, če želite tudi fotografijo z visoko ločljivostjo, pošljite do 1. maja 2015 na liahona.lds.org ali po elektronski pošti na liahona@ldschurch.org ali po navadni pošti (gl. naslov na 3. strani).

V elektronsko pošto ali navadno pismo vključite naslednje podatke in dovoljenje: prvič, ime in priimek, drugič, rojstni datum, tretjič, ime veje oziroma oddelka, četrtič, ime kola oziroma okrožja, petič, svoje pisno dovoljenje in če še niste polnoletni pisno dovoljenje staršev (elektronska pošta je dovolj) za objavo vašega odgovora in fotografije.

Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti priredimo.

*Eva je vedela, kdo je njen junak,
vendar jo je bilo preveč strah,
da bi to priznala.*

Kdo je

Charlotte Mae Sheppard

Po resnični zgodbi

*Ostani zvest svoji vesti, svoji časti, svoji veri,
stoj kot junak (Children's Songbook, str. 158).*

Eva je živčno grizla noht na palcu. Gospodična Ferenc je hodila med klopmi po razredu in spraševala vsakega učenca, drugega za drugim.

»Kdo je tvoj junak?« je gospodična Ferenc vprašala Jerneja.

Jernej ni okleval niti trenutek in odgovoril. »Moj očka!« je dejal ponosno.

tvoj junak?

Gospodična Ferenc se je nasmehnila. »Kaj pa tvoj, Sara?«

Tudi ona je hitro odgovorila. »Janez Drnovšek.«

Eva je čutila, kako ji srce razbija, ko je gospodična Ferenc hodila po vrsti nazaj. Ves dan so se že pogovarjali o junakih in vsak naj bi povedal, kdo je njegov junak – pred vsemi v razredu!

Ana in Jakob sta rekla, da sta njuni junakinji njuni mami. Dejan je dejal, da je to njegov dedek. Nekaj drugih učencev je reklo, da je kralj ali predsednik.

Le nekaj učencev je še ostalo, preden bo gospodična Ferenc prišla do Eve. Mora se spomniti junaka – in to hitro.

Eva je osramočena pogledala svoje čevlje. Spomniti se junaka ni bilo težko.

Dejansko je vedela, kdo je njen junak. To je Jezus Kristus. Zdravil je bolne, obujal mrtve in plačal ceno za grehe vseh.

On je bil največji junak, ki je kdaj živel! Samo preveč strah jo je bilo, da bi to rekla.

Eva je ob misli, da bi vsemu razredu povedala, da je njen junak Jezus Kristus, ponovno začela gristi noht. Kaj če se ji bo Jernej smejal? Kaj če bosta Sara in Ana med odmorom šepetali o njej.

Seveda je vedela, da je Jezus Kristus njen junak. Vendar to ni pomenilo, da morajo to vedeti vsi.

Gospodična Ferenc se je ustavila čisto ob Evini mizi in se nasmehnila. »Kdo pa je tvoj junak, Eva?«

Eva se je na hitro uzrla po učencih in gospodični Ferenc. »Janez Drnovšek,« je zašepetala.

Gospodična Ferenc se je nasmehnila. »Dobro!« je rekla, ko je šla do naslednjega učenca v vrsti.

Takoj, ko je odšla, je Eva olajšana spustila ramena. Še dobro, da je to za mano. Še to ji je manjkalo, da bi vsi v razredu vedeli, da je njen junak –

»Jezus Kristus,« je dejal glas.

Evine oči so se široko razprle, ko je počasi pogledala. Tam – le malo nazaj v vrsti – je sedel majhen deček s skuštranimi lasmi. Bil je suh in sramežljiv in v razredu je vedno sedel zadaj. Eva ni vedela niti, kako mu je ime. Sploh se ni mogla spomniti, da bi kdaj izrekel eno samcato besedo – vse do sedaj.

Nekaj učencev se je obrnilo, da bi dečka pogledali, vendar jih ni opazil. Gledal je le gospodično Ferenc in ponovno rekel: »Moj junak je Jezus Kristus.«

Gospodična Ferenc se je veselo nasmehnila in šla po vrsti nazaj. Toda Eva je osuplo gledala dečka. Bilo jo je strah vsem povedati o svojem junaku, njega pa ni bilo. Pa sploh ne hodi v njeno cerkev. Vendar je vedel, kako pomembno je biti zgled Jezusa Kristusa celo tedaj, ko je težko.

Eva se je dečku nasmehnila. Nič več je ne bo strah povedati, kdo je njen junak. Nenazadnje je sedaj imela dva. ■

Autorica živi v Kaliforniji v ZDA.

Molitve in katedrale

McKelle George

Po resnični zgodbi

»Ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.« (Jn 13:35)

Dani je pogledala navzgor, a še vedno ni videla vrha čudovite katedrale. Sem so prišli ljudje, ki pripadajo drugi cerkvi. Dani ni razumela, zakaj je njena družina to cerkev obiskala v petek, toda očka je rekel, da se bodo udeležili nečesa, kar se imenuje Evensong.

»Kaj je to?« je vprašala Dani.

»To je srečanje, na katerem ljudje pojejo, berejo svete spise in molijo,« ji je odgovoril oče. »Kot velika družina na koncu dneva.«

Dani je bilo to, kar je slišala, všeč. Z družino so prišli v Anglijo. Prejšnjo nedeljo so šli v oddelek v mestu York. Tako kot Dani so vsi otroci v Osnovni poznali iste odlomke iz svetih spisov in pesmi. Vedela je, da je oddelek, ki ga je obiskala, prav kakor njen oddelek doma del Jezusove prave Cerkve.

Ta katedrala pa je bila zelo drugačna od tistega, kar je bila vajena. Opazila je mizico, polno sveč. Dani je gledala dečka, ki je prižgal svečo.

»Zakaj prižigaš sveče?« ga je Dani vprašala.

Deček se je nasmehnil. »Svečo prižgem, ko molim za kaj posebnega. Upam, da bo Bog slišal molitev, vse dokler bo gorela.«

»Radi bo morali imeti vse ljudi, biti dobri poslušalci in kazati zanimanje za njihova iskrena prepričanja.«

Starešina Dallin H. Oaks iz zbora dvanajstih apostolov, *Ljubimo druge in sprejmemo drugačnost*, 184. jesenska generalna konferenca, okt. 2014, str. 25.

Dani so se sveče zdele čisto običajne. Bila je nekoliko zmedena, vendar je hotela biti vljudna. Dečku se je nasmehnila.

Dani in njena družina so se usedli in kmalu se je začel program. Tega dečka je videla nekaj vrst stran. Potem pa je spoznala, da ne pozna nobene pesmi, ki so jih peli. Ko so molili, so brali iz knjižice. Vse se ji je zdelo drugače, kot je bila navajena.

Toda glasba, čeprav ji ni bila znana, je bila čudovita. Potem je vstal neki mož, da je bral svete spise. Oblečen je bil v dolgo obleko in na sebi ni imel moške obleke in kravate kot Danijin škof. Ko je začel brati, je Dani spoznala, da zgodbo pozna. Bral je o Jezusu, ki je ozdravil deset gobavcev.

»Očka,« je zašepetala Dani, »rada imam to zgodbo«.

Očka se je nasmehnil. »Jaz tudi.«

Potem je mož v dolgi obleki izrekel molitev. Prosil je Boga, naj blagoslovi tiste, ki so bolni in v stiski. Prav kot je delala Dani! Prosil je tudi za poseben blagoslov za voditelje njegove cerkve. Dani se je spomnila, kako je njena družina nebeškega Očeta vselej prosila, naj

blagoslovi predsednika Thomasa S. Monsona in njegova svetovalca.

Dani je v srcu začutila toplino. Vedela je, da ji nebeški Oče govori, da ima rad vse svoje otroke in da sliši vse njihove molitve, četudi hodijo v drugo cerkev in nimajo polnosti evangelija.

Ko so vstali, da bi šli, je očka pogledal na telefon. Ko je sporočilo prebral, je bil videti žalosten. »Sestra Monson je umrla,« je rekel.

»Oh, ne!« Dani je v srcu hitro zmolila, da bi bilo s predsednikom Monsonom vse v redu.

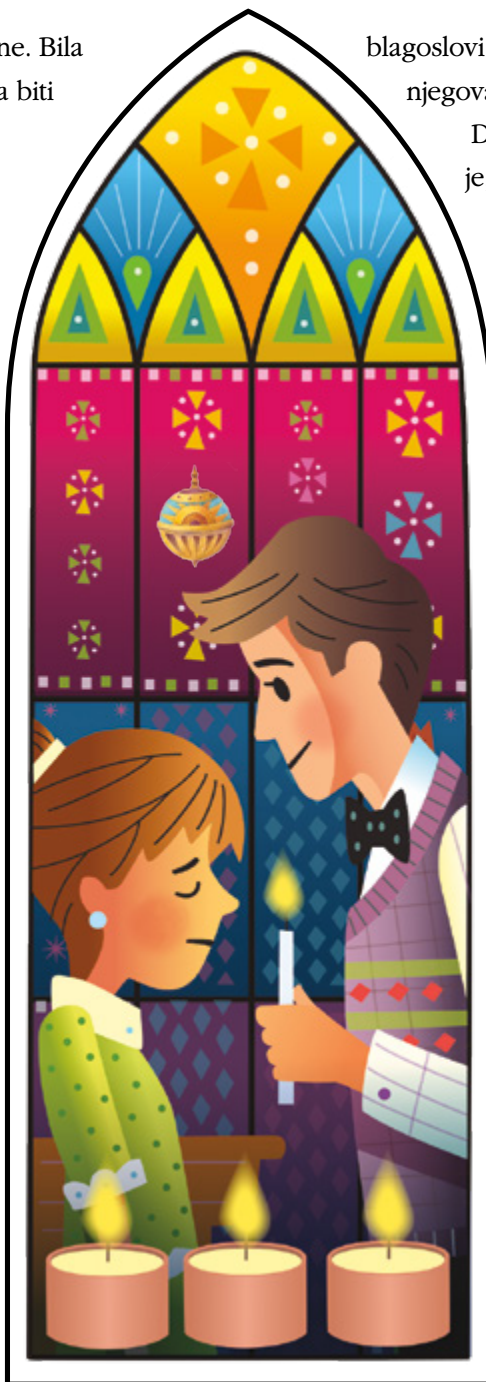
»Ali si v redu?« je nekdo vprašal. Bil je tisti deček. Slišal je Dani in videti je bil zaskrbljen.

»Sestra Monson je umrla,« je rekla Dani. »Bila je žena našega preroka, predsednika Monsona.«

»Žal mi je,« je prijazno rekel. »Prižgal bom svečo zanj.«

Dani se je nasmehnila in se zahvalila. Pomislila je, kako lepo od dečka, da je izrekel posebno molitev za predsednika Monsona. Vedela je, da bo nebeški Oče slišal molitev, ki jo je izrekla v srcu, in tudi molitev, ki jo je izrekel deček. ■

Avtor živi v Utahu v ZDA.

starešina
Russell M. Nelson

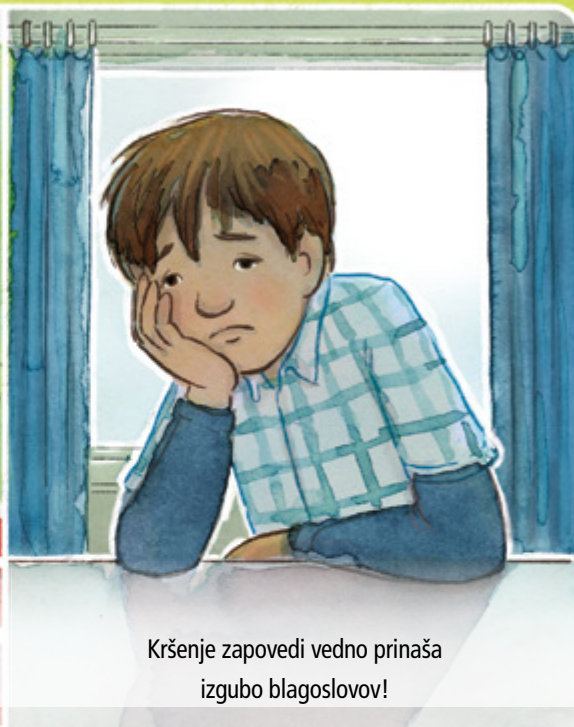
iz zbora dvanajstih
apostolov

Člani zbora dvanajstih apostolov so posebne priče Jezusa Kristusa.

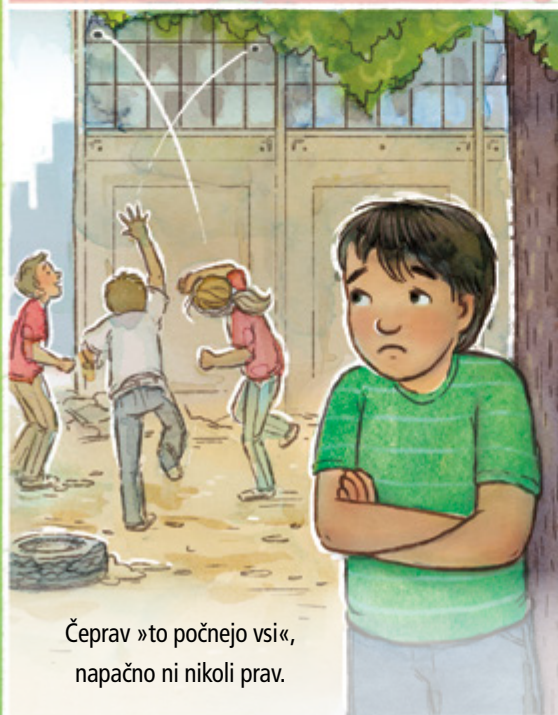
Zakaj je to, da smo **POSLUŠNI,** tako pomembno?

Izpolnjevanje zapovedi vedno
prinaša blagoslove!

Kršenje zapovedi vedno prinaša
izgubo blagoslovov!

Čeprav »to počnejo vsi«,
napačno ni nikoli prav.

Ko ste poslušni Bogu,
kažete svojo vero.

»To je dan,
ki ga je naredil
Gospod, radujmo
se in se ga
veselimo.«

(Ps 118:24)

ILUSTRACIJA: MATT SMITH

Jezus ozdravi gobavca

Erin Sanderson

Pomislite na čas, ko ste bili bolni. Ali je nekdo naredil kaj lepega, s čimer vam je pomagal, da ste se počutili bolje?

V Novi zavezi beremo o tem, kako je bil Jezus prijazen do bolnih. Nekega dne je moški, ki je trpel za bolečo kožno boleznijo, imenovano gobavost, šel k Jezusu. Vedel je, da ima Jezus moč, da ozdravi vse, ki so bolni. Verjel je, da ga Jezus lahko ozdravi. Jezus se je gobavca dotaknil in rekel: »Bodi očiščen.« (Mr 1:41) Takoj, ko je Jezus spregovoril, je bil moški ozdravljen.

Po Jezusovih stopinjah lahko hodimo, ko smo prijazni in ljubeči do tistih, ki so bolni in žalostni. ■

Avtorica živi v Utahu v ZDA.

PREDLOGI ZA DRUŽINSKI POGOVOR

Za ponazoritev zgodbe iz verzov Mr 1:42–42 lahko uporabite svetopisemske podobe na strani 74. Nato lahko preberete verz Jud 1:22 in načrtujete, kako lahko kot družina nekemu spremenite življenje. Morda lahko nekemu služite na skrivaj!

Pesem: »Tell Me the Stories of Jesus«
(*Children's Songbook*, str. 57)

Sveti spisi: Mr 1:40–42.

Videa: Pojdite na Biblevideos.org in si oglejte
»Jesus Heals a Lame Man on the Sabbath«
in »Jesus Heals a Man Born Blind«.

HODIMO PO JEZUSOVIH STOPINJAH

Z družino odigrajte, kako bi lahko v teh primerih izkazali ljubezen do drugih. Izmisлите si nekaj svojih primerov.

Nova družina se je preselila v vašo sosesko.

Nekateri otroci v šoli so nesramni do sovrstnikov.

Obiskovalec, ki v cerkvi ne pozna nikogar, pride v Osnovno.

Tvoj mlajši brat ali sestra se nima s kom igrati.

Dojenček joka, tvoja mama pa poskuša pripraviti večerjo.

Nekdo v tvojem oddelku ali veji je bolan in ne more iz hiše.

V DODATNO BRANJE: EVANGELIJI

V Novi zavezi so štiri posebne knjige, imenovane Evangeliji, ki so jih zapisali nekateri Jezusovi učenci. Evangeliji govorijo o življenju Jezusa Kristusa na zemlji. Zgodba o zdravljenju gobavca je v treh od štirih evangelijev, in sicer v Mr 1:40–42 in tudi v Mt 8:2–4 ter Lk 5:12–14.

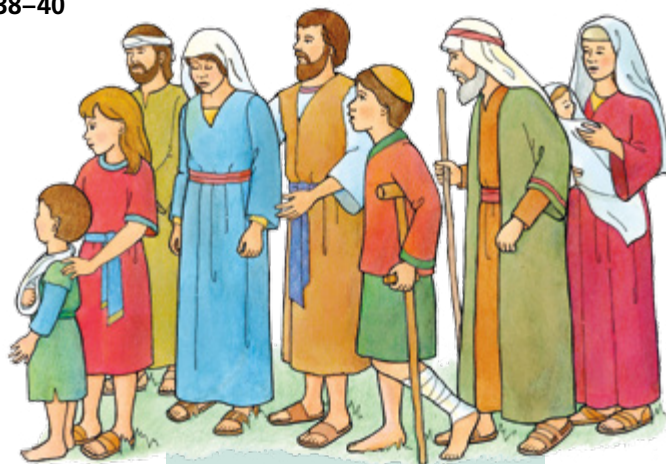
NASVET ZA ISKANJE PO SVETIH SPISIH: ISKANJE PO BESEDAH

V verzu Mr 1:41 je uporabljena beseda *zasmiliti*. Včasih boš v Svetem pismu zasledil besede, ki jih morda ne boš razumel. Ko naletiš na besedo, ki je ne poznaš, si lahko pomagaš s stvarnim slovarjem! Na primer, poiščeš lahko besedo »zasmiliti«, zato da spoznaš, kaj pomeni, in da poiščeš druge verze, v katerih se nahaja. Katere besede iz zgodbe, v kateri je Jezus ozdravil gobavca, lahko še poiščeš?

Jezus ozdravi bolne

Mr 1:40–42; Lk 4:38–40

To stran nalepite na trši papir ali karton. Nato like izrežite in jih prilepite na palčke ali papirnate vrečke. Uporabite jih za uprizoritev zgodb iz Nove zaveze. Več izvodov lahko natisnete na liahona.lds.org.

množica

Jezus Kristus

gobavec

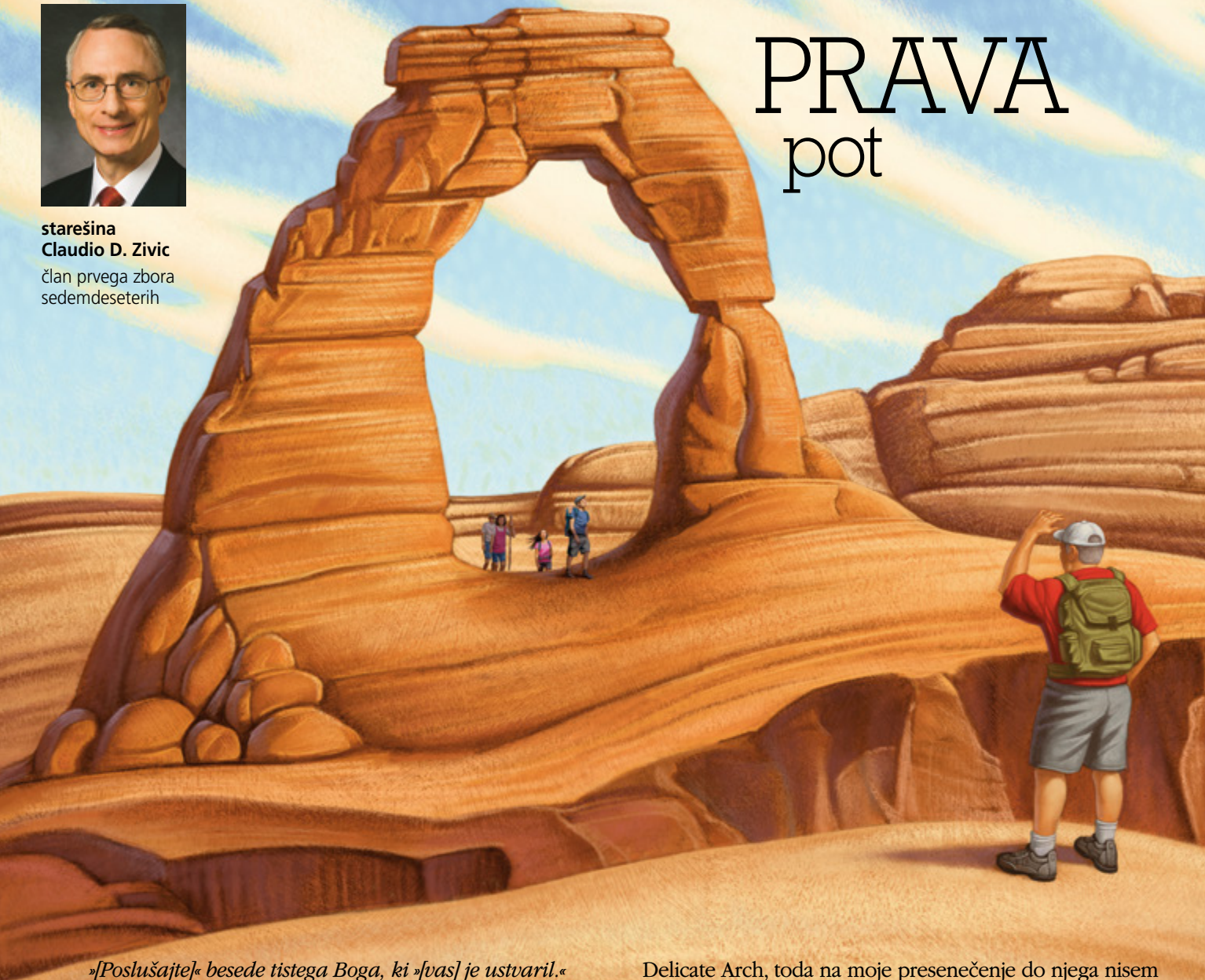

Petrova tašča

starešina
Claudio D. Zivic
 član prvega zbora
 sedemdeseterih

PRAVA pot

*»[Poslušajte] besede tistega Boga, ki »[vas] je ustvaril.«
 (gl. NaZ 43:23)*

Pred veliko leti smo z družino obiskali narodni park Arches v Utahu v Združenih državah Amerike. Eden najlepših in najznamenitejših obokov v parku je Delicate Arch. Odločili smo se, da se bomo povzpeli na goro, da bi prišli do tja.

Začeli smo navdušeno, toda kmalu so si drugi želeli odpočiti. Tja sem želel priti prej, zato sem nadaljeval sam. Ker nisem bil pozoren na to, po kateri poti naj bi šel, sem začel slediti moškemu, za katerega se je zdelo, da ve, kam gre.

Pot je postajala čedalje bolj strma. Prepričan sem bil, da moja družina tega ne bi zmogla. Nenadoma sem zagledal

Delicate Arch, toda na moje presenečenje do njega nisem mogel. Pot, po kateri sem hodil, ni vodila do oboka.

Nejevoljen sem se odpravil nazaj. Nepotrpežljivo sem čakal, dokler nisem bil spet s svojo skupino. Povedali so mi, da so sledili znakom, ki so kazali pravo pot, in previdno ter s trdom prišli do oboka. Žal sem šel po napačni poti. Kakšno lekcijo sem se naučil!

Poti, ki vodi v večno življenje z nebeškim Očetom, ne izgubite izpred oči. Sledite evangelijskim načelom in zapovedim, ki se jih učite, in boste na pravi poti, da boste z njim živeli večno. ■

Iz govora »Ne pojdite po napačni poti«, spomladanska generalna konferenca, april 2014, str. 43–46.

Vem, da me ima Jezus rad

Jane McBride Choate

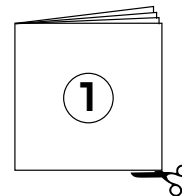
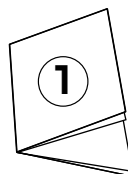
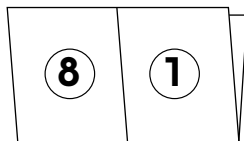
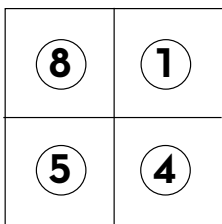
Po resnični zgodbi

Laney se je zelo trudila, da bi bila v cerkvi spoštljiva. Toda bila je utrujena, njene noge pa so bile nemirne.

Po zakramentu je odprla svojo knjigo o Jezusu. Našla je sliko Jezusa z majhnimi otroki. To jo je pomirilo in razveselilo.

Zgodba se nadaljuje na 97. strani.

1 - izreži

Moja knjiga o JEZUSU

8

*Vem, da me ima Odrešenik rad.
Tami Jeppson Creamer in Derena Bell*

1

5

*Nisem ga videl, dotaknil se ga,
a vem, Jezus res živi.*

4

*Kar oni čutili so, jaz čutim zdaj,
vem, da me rad ima.*

4 - izreži

3 - prepogni

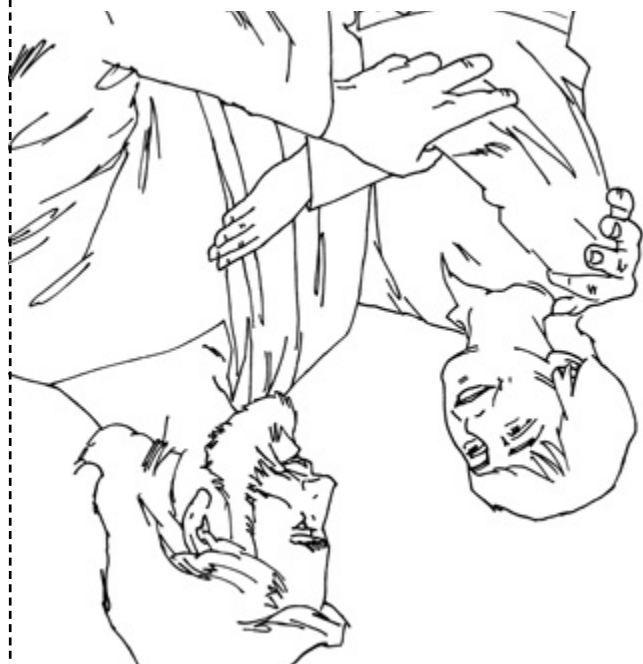
2 - prepogni

2 *Ob Jezusu zbrali otroci so se,
nekdaj, pred davnimi časi.*

7 *Svoje srce mu dam, saj vem,
Jezus rad me ima.*

3 *Vsi so čutili, da rad jih ima,
videli solze v očeh.*

6 *Vem, da živi! Verno hodil bom za njim.*

prepogni

prepogni

Po zakramentnem sestanku je Laney vprašala mamico: »Zakaj sem lažje spoštljiva, ko gledam knjigo o Jezusu?«

»Mislim, da je to zato, ker te opominja, kako zelo te ima Jezus rad,« je rekla mamica.

Laney je pokimala. »Ali misliš, da Jezus ve, da ga imam tudi jaz rada?«

Mamica je Laney objela. »Da, prepričana sem, da ve.« ■

Avtorica živi v Koloradu v ZDA.

Ta mesec mineva sto let, odkar je Prvo predsedstvo člane spodbudilo, naj imajo družinske večere. Naslednji odlomek iz pisma Prvega predsedstva najavlja začetek družinskega večera. Objavili so ga aprila 1915, natisnili pa junija 1915 v reviji Improvement Era (str. 733–734). Velike začetnice in ločila so posodobljena.

Dragi bratje in sestre, svetim iz poslednjih dni svetujemo, naj vestneje izpolnjujejo Gospodovo zapoved, ki je dana v osemindesetdesetem razdelku Nauka in zavez, in sicer

če imajo starši otroke v Sionu [...], ki jih ne učijo, da bi razumeli nauk kesanja, vero v Kristusa, Sina živega Boga, in krst ter dar Svetega Duha s polaganjem rok, ko so stari osem let, naj za ta greh odgovarjajo starši. [...]

In naj svoje otroke učijo moliti in hoditi pokončno pred Gospodom (gl. NaZ 68:25–28).

Otroci Siona bi morali tudi vestneje izpolnjevati Gospodovo zapoved, ki je bila dana starodavnemu Izraelu in ponovno izrečena svetim iz poslednjih dni:

»Spoštuj očeta in mater, da se podaljšajo tvoji dnevi na zemlji, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog!« (2 Mz 20:12).

Ta razodetja se močno nanašajo na svete iz poslednjih dni, očetom in materam v tej Cerkvi pa je naročeno, da te zapovedi doma učijo in jih udejanjajo.

Zato svetujemo in rotimo, naj se povsod, kjer je Cerkev, uvede »družinski večer«, na katerem naj očetje

in matere doma ob sebi zberejo svoje fante in dekleta in jih učijo Gospodovo besedo. Tako se bodo lahko bolje zavedali potreb in zahtev svoje družine, obenem pa bodo tako starši kot otroci bolje spoznali načela evangelija

STOTA OBLETNICA družinskega večera

Jezusa Kristusa. Družinski večer bi morali nameniti molitvi, petju hvalnic, pesmi, instrumentalni glasbi, branju svetih spisov, družinskim témam in določenemu poučevanju o evangelijskih načelih in etičnih težavah v življenju ter tudi o dolžnostih otrok do staršev, domá, v Cerkvi, družbi in državi. Pri manjših otrocih lahko uporabite primerne recitale, pesmi, zgodbe in igre. Lahko postrežete z lahkim

prigrizkom, ki se ga da v večji meri pripraviti doma.

Resno se izogibajte formalnosti in togosti, pri teh dejavnostih pa naj sodeluje vsa družina.

Ta druženja bodo nudila priložnosti za medsebojno zaupanje med starši in otroki, med brati in sestrami, staršem pa bodo omogočila tudi priložnosti, da bodo svoje sinove in hčere posvarili. Fantom in dekletom bodo nudila priložnosti, da bodo spoštovali očete in matere ter izkazovali hvaležnost za blagoslove doma, da se bo Gospodova obljuba, ki jim jo je dal, dejansko izpolnila in bo njihovo življenje daljše in veselo. [...]

Mlade spodbujamo, naj na ta večer ostanejo doma in svojo energijo uporabijo za to, da večer naredijo poučen, koristen in zanimiv.

Če bodo sveti to zapoved izpolnjevali, obljublamo, da bodo prejeli velike blagos-

love. Ljubezen doma in poslušnost staršem se bosta poglobili. V srcu Izraelovih mladih se bo poglobila vera in prejeli bodo moč, da se bodo lahko spopadli z zli vplivi in skušnjavami, ki jih bodo doletele.

Vaši bratje,
JOSEPH F. SMITH
ANTHON H. LUND
CHARLES W. PENROSE
Prvo predsedstvo ■

POVZETKI

Kako dajem prednost družinskemu večeru?

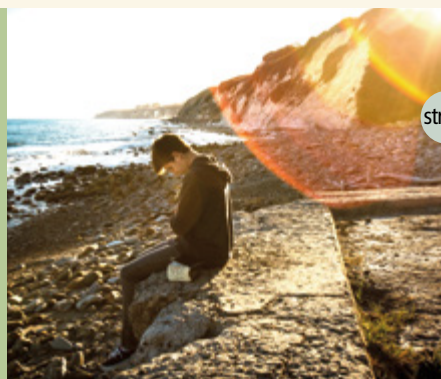
»Ko si boste prizadevali krepiti družino in ustvarjati mir, ne pozabite na [...] tedenski družinski večer. Bodite previdni, da družinski večer ne bo postal nekaj, na kar se boste spomnili šele po napornem dnevu. Odločite se, da bo ob ponedeljkih zvečer družina [ostajala] doma. Ne dopustite, da bi delo, šport, obšolske dejavnosti, domača naloga ali kaj drugega postalo pomembnejše kot čas, ki ga z družino preživite skupaj doma. Potek vašega večera ni tako pomemben kot vloženi čas. Evangelij bi morali poučevati tako formalno kot neformalno. Naj bo to pomembna izkušnja za vsakega družinskega člana.«

V tej številki tudi

ZA MLADE ODRASLE

NADALJUJTE V **veri**

Ti štirje povzetki iz Nefijevega življenja vam lahko dajo samozavest za sprejemanje odločitev.

str. 44

ZA MLADE

str. 50

ZARADI **JOSEPHA**

Kako je tvoje življenje drugačno zaradi preroka Josepha Smitha? Premislite o teh šestih načinih.

ZA OTROKE

VEM, JEZUS RAD ME IMA

Naredi si knjižico, ki ti bo pomagala, da boš bolj spoštljiv med cerkvenimi sestanki.

str. 76